

85 let
skautingu
v Hlinsku

JUNÁK – SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR
středisko Hlinsko v Čechách

ALMANACH

1918 - 2003

2003

Vydal Junák – svaz skautů a skautek ČR, středisko Hlinsko v Čechách

OBSAH

Úvodem	4
Co je skauting	5
Zakládající člen a první vedoucí junáckého oddílu	6
Slibujeme	6
Počátky skautingu v Hlinsku 1918 – 1940	7
Obnovení Junáka 1945 – 1948	12
Junácké jaro 1968 – 1970	15
Třetí obnovení Junáka 1989	18
Činnost oddílů střediska	22
Kalendárium	37
Junácké řády a vyznamenání	48
Junácká kvalifikace	
Seznam táborů	
Členská základna	
Činovníci 1918 – 1940	
Činovníci 1945 – 1948	
Činovníci střediskové rady 1969 - ??	
Účastníci táborů 1969 – 1991	
1992 – 1993	
1994 – 1995	
1996 – 1997	
1998 – 2000	

Obrazová část

Závěr

Inzertní část

Úvodem

Loňského roku tomu bylo 90 let od chvíle, kdy A. B. Svojsík položil základy českému skautingu u nás a napsal knihu *Základy junáctví*, ve které udal směr skautské výchovy. Většinu skautské praxe převzal od lorda Baden-Powella a lásku k přírodě od E. T. Setona. Domácím vzorem mu byla tradice českých chodských hraničářů, silných a statečných Psohlavců a tradice sokolská. Název „Junák“ převzal z Holečkova zobrazení černoohorských junáků.

Od té doby musel český Junák překonat mnoho překážek a historických událostí. Za dobu své působnosti byl třikrát zakázán a třikrát znovu povstal k nové činnosti. To svědčí o jeho velké síle a o hloubce skautských zásad. „Platí-li o státech,“ jak říkával prezident Masaryk, „že se udržují jen těmi ideály, které jim daly vzniknout,“ platí to samé i pro organizaci jako je Junák. Udržela-li se tato organizace do dneška, tak jen proto, že její existence je oprávněná a že stále měla a má nadšené vyznavače vysokých mravních cílů, které jí dal do vínku její zakladatel, profesor A. B. Svojsík.

I naše středisko mělo stejný osud. Třikrát bylo likvidováno a přišlo o všechno, co mělo. Nedochovaly se skoro žádné písemné záznamy o jeho činnosti, a tak jsme byli při tvorbě tohoto almanachu odkázáni především na paměť a ústní podání některých starších členů. Omlouváme se proto za případné nedostatky a neúplnost dat, které se nám nepodařilo získat. Děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na vydání tohoto almanachu.

Otakar Volejník - Mauglí

Hlinsko, jaro 2003

CO JE SKAUTING

Často se říká, že skauting je hra – plná smíchu a překvapení, společných činností, úspěchů i porážek. Ale není to jen obyčejná hra, je to hra, která má cíl: vychovat chlapce i děvčata tělesně zdatné a otužilé, duševně rozvinuté, citově bohaté, ochotné pomáhat všude, kde je pomoci zapotřebí. Skauting je připravuje, aby z nich vyrostli občané schopní plnit povinnosti k sobě, ostatním i k Pravdě a Lásce.

Nebo jinak. Skauting je výchovné hnutí usilující svěbytnými metodami, přiměřenými věku, zájmům a potřebám mládeže, o všestranný rozvoj člověka, který by byl připraven zvládat složité životní situace osobní i skupinové a zasahovat aktivně do života ve světě.

Je to jaké tvorbou životního stylu, který se vyznačuje především kladných vztahů mezi lidmi, zprvu na dětské úrovni, později i mezi dospělými.

Základní morální i duchovní principy skautingu jsou obsaženy ve skautském zákoně, slibu, heslu i denním příkazu.

Václav Břicháček

Skautský zákon:

1. Skaut je pravdomluvný
2. Skaut je věrný a oddaný
3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným
4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta
5. Skaut je zdvořilý
6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvarů lidských
7. Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců
8. Skaut je veselý myslí
9. Skaut je hospodárný
10. Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutecích

Skautský slib:

„Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe

- sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce věrně v každé době
- plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské
- duší i tělem být připraven pomáhat vlasti i bližním.“

Skaut může ukončit slib dodatkem: „K tomu mi dopomáhej Bůh.“

Skautské heslo:

„Buď připraven!“

Denní příkaz:

Vykonat denně alespoň jeden dobrý skutek.

JIŘÍ SKÁLA
14. 1. 1902 - 2. 6. 1982

**Zakládající člen a první vedoucí
 junáckého oddílu v Hlinsku**

Bratřím skautům v Hlinsku!

Odjíždím za svým povoláním na Podkarpatskou Rus a na rozloučenou volám k Vám, abyste setrvali v započatém díle junáckém, abyste měli vždy dosti odvahy vyhledat si pravdu.

Na zdar!

Jirka Skála

Hlinsko 1921

SLIBUJEME ... z kroniky 2. dívčího oddílu 14. 10. 1945

**Jdi touho, krásu, žhoucí mládí,
 s radostí v očích v květný luh,
 kde stopy v trávě tobě značí,
 že k slunci tudy kráčel Bůh.**

Jsou chvíle v životě lidí, které se hluboko vrývají do vědomí a dovedou působit na celý příští život.

Věřím, že pro nás všechny byl takovým mezníkem, přinejmenším krásnou vzpomínkou, náš junácký slib.

Už se skoro stmívá, když vycházíme z Hlinska. Červánky zlatí krajinu a vytváří nám v duši sváteční náladu. Jdeme skoro mlčky, i ty nejhovornější jsou tak trochu stísněné slavnostní chvílí. Na lukách se již třpytí rosa a chladí duhovými kapkami zemi, ještě teplou posledními paprsky zapadajícího slunce. Blížíme se k lesu. Je tu již šero, skoro tma. Růžová záře červánků dopadá na kmeny stromů. Měsíc vychází. – Ještě nasbíráme trochu dříví a již je všechno připraveno. Státní vlajka rozložena na improvizovaném oltářičku zvyšuje napětí nás všech. Poslední červánky zmizely z oblohy a měsíc stříbrí koruny stromů.

Stojíme v půlkruhu. Sestra rozžihá táborák. Bojíme se teď tak docela lidsky a pravdivě: co kdyby jí to nechytlo? Ale dříví se již rozhořívá, táborák hoří!

Sestra Květa mluví: „Uvědom si sestro, velikost svého slibu, slibuješ na svou čest a jak nejlépe dovedeš! Jestliže zklameš, nesplníš a nedokážeš, že jsi hodna ideálu, krásy, pravdy a dobra, ztratíš to nejvzácnější, co člověk má – svoji čest. Uvědom si to a necítíš-li se dosti silná být pravdomluvná, věrná a oddaná, prospěšná, zdvořilá a čistá – odejdi z našeho kruhu.“

Rozcházíme se po lese, po údolí. Hledíme na hvězdy. Každá sama a přece tak blízko ostatním. Zdá se, že je duše zbavená toho všeho povrchního, čím ji otupuje všední život.

Přistupujeme opět k ohni. Jedna po druhé, chvějící se rukou dotýká se praporu a slibuje, „že bude milovati vlast svou republiku Československou a sloužiti jí věrně v každé době.“ Šest let okupace tu mluví vroucností pohledu, chvějícím hlasem a slzami. Ten příkaz nikdy, nikdy nezrušíme. „Budu plnit povinnosti vlastní a zákony skautské, budu hotova duší i tělem pomáhati bližnímu.“ Pyšné lidské dodává: „k tomu mi dopomáhej Bůh!“

Vracíme se ruku v ruce po stezkách lesa – tak trochu novodobé víly – ve světle měsíce. Slibujeme si všechny znovu v duchu, každá pro sebe, že to, co jsme dnes slíbily, nikdy nezcizíme.

Zapsala: Jarča

SKAUTING V HLINSKU - 1918 AŽ 1940

Otakar Volejník

Letošního roku uplyne již 85 let od oné posvátné chvíle, kdy se náš národ, po staletí těžce zkoušený, dočkal obnovení svobody. Tato radostná skutečnost naplnila náš národní život novým vzruchem a radostí. Pod moudrým vedením prvního prezidenta republiky T. G. Masaryka učil se náš mladý stát žít ve svobodě.

Junáci i jejich vedoucí, v duchu našeho hesla „Buď připraven“, udivovali tenkrát celou českou veřejnost ochotou a nadšením, se kterými se dávali do služeb národa. Za svou věrnost byli odměněni tím, že stáli po boku těch, kteří tvořili naši poválečnou historii. Tuto dobu připomínají památeční skautské známky, které se užívaly na důležité dopisy, a se spolehlivostí, která byla na tak malé chlapce obdivuhodná, byly přesně skautskou poštou doručovány.

Přišel den svobody i pro junáky a oni mohli rozvinout svou činnost do celé šířky a hloubky.

Toto dění jistě ovlivnilo i několik mladých nadšenců v našem městě, nadchlo je pro skautskou myšlenku a dalo základ naší dnešní junácké rodině, která se od svých počátků až po dnešní dny musela potýkat s řadou těžkých zkoušek.

Na sklonku onoho památného roku 1918 začalo se několik chlapců - bratři Císařové s bratry Otou, Václavem, Jirkou a Vlastou Skálovými – scházet

v podkrovním pokojíku domku jejich rodičů čp. 813 v dnešní Adámkově ulici k prvním schůzkám, na kterých se mladí hoši vzájemně poučovali a vštěpovali si skautské zásady. Do svého čela postavili Jiřího Skálu, který se tak stal prvním vedoucím junáckého oddílu.

Chlapci měli oporu v celé rodině Skálově, především v otci, o čemž svědčí dopis, který u příležitosti jeho úmrtí píše rodině chotěbořský bratr Josef Firkušný – Orion, který za svého pobytu v Hlinsku byl též členem oddílu: *„Rád vzpomínám na Hlinsko, hlavně na moje přátele z té doby, kdy jsem pobýval v Hlinsku a odkud jsem si odnesl mnoho krásných vzpomínek. U Skálových jsem byl jako doma. Tam jsem trávil mnoho krásných a příjemných večerů a dostávalo se mi milého přijetí. Vzpomínám-li na Vás všechny, musím vzpomenout, co Skálovi znamenají pro veřejný život, především ve skautingu. Kráčím-li Hlinskem, musím vzpomínat na prvé začátky hlineckého skautingu a zahledět se do oken, odkud skauting vyšel a kde dodnes jest uchována kolébka skautské práce, skautského zrození. Promiňte mi, jestliže se s vděčností a láskou věnuji vzpomínce skautingu, neb za svého pobytu v Hlinsku jsem byl svědkem Vašich zásluh a sympatií pro skautskou mládež. Skauting hlinecký jistě vzpomíná prvních svých počátků tak, jak jinak nemůže, než s láskou a něhou vzhlížeti k tomu domu, do těch oken hořejších, kde nejen skautská kolébka našla přístřeší, ale našla v těch mozolovitých rukách i rodiče skautské.“*

Přestože všichni členové oddílu byli mladí, dokázali i bez pomoci a vedení starších vést oddíl k rozkvětu. Ze zápisů tehdejších schůzek vyzařovalo opravdové bratrství, které mezi nimi vládlo, a veliké nadšení pro krásnou myšlenku zasetou zakladatelem A. B. Svojsíkem.

Do oddílu se hlásili především mladí chlapci, které poutaly krásné okamžiky společně prožívané. Bylo to věčné kouzlo prvních večerů u táborového ohně, prvních hlídek pod hvězdnou oblohou, prvních dobrodružství se svými bratry, zkrátka něco, co chytilo nás všechny, kteří jsme začínali.

Počáteční vývoj skautingu v Hlinsku prodělával tak jako každé mladé hnutí svoje těžkosti a starosti. K propagaci skautské myšlenky pořádali junáci 14. 6. 1923 v městském kině přednášku bratra Čermáka z Čáslavi „Výchova občana republiky skautováním“, která byla doplněna výchovnými a poučnými filmy. Až později, kdy přicházeli starší příznivci, činnost se pomalu rozvíjela. A tak v roce 1923, kdy byli získáni další mladí zájemci, mohl být založen druhý oddíl skautů, vedený mladým učitelem, bratrem Václavem Hegrem. Z řad dospělých a dalších příznivců bylo založeno Místní sdružení přátel Junáka, aby podporovalo skautskou mládež, staralo se o hmotnou pomoc a s vedoucími dohlíželo na výchovu v oddílech. Udržovalo dobré styky s dalšími spolky a zastupovalo skautskou mládež na veřejnosti. Prvním starostou Sdružení byl bratr Alois Sokolovský, vrchní soudní oficiál, který funkci starosty zastával až do roku 1931, kdy mělo Sdružení 152 členy.

Současně s druhým oddílem založila sestra Ludmila Dvořáková i oddíl dívčí. Brzy však odešla natrvalo do USA. Na to, jak dívky skautovaly, vzpomíná po

letech bývalá členka tohoto oddílu Fanyňka Skřápková, které je dnes 95 let: *„Tenkrát jsme na tábory ještě nechodily. Zato jsme jezdily vlakem na dvoudenní výlety. Většinou po hradech a zámcích i jiných památkách. Většinou to bývalo společně s chlapeckým oddílem a jejich vedoucím Viktorem Taussigem, Toníkem Císařem a Pavlem Zuzanem. Naše vedoucí byla sestra Líba Pejřová. Byly to krásné výlety. Někdy se k nám přidali i někteří rodiče. Spávaly jsme v turistických noclehárnách nebo o prázdninách ve školách. Více jsme chodily jen samy - dívčí oddíl, a to pěšky. Brzo ráno jsme vyrazily s batůžkem na zádech a do ruky hůl. Hole jsme měly pěkné, pobité štítky z navštívených míst. A to jsme si to pak za stálého zpěvu maširovaly! Cílem našich výprav bylo Dářko, Žižkova mohyla u Přibyslavi, hrad Rychmburk, Strádov u Slatiňan, Podskalí u Vrbatova Kostelce i jiná místa. Na schůzky jsme se scházely v bytě naší vedoucí, až do doby, kdy byl postaven v Olšinkách náš Skautský domov. Pak se všechno odbyvalo tam. Pořádaly jsme čajové odpoledníčky, na kterých jsme se střídaly v obsluze. Byly to krásné doby.“*

V té době se skautské hnutí rychle šířilo i do okolních vesnic, odkud přicházeli školáci do hlinecké školy, kde se od svých spolužáků dozvídali o skautingu a skautských zásadách. A tak sami zakládali samostatné družiny ve svých vesničkách. Tito chlapci pochopili, že skauting není jen pro městskou mládež, že skauting je něco víc než tělesné otužování a osvěžující pohyb ve volné přírodě. Chlapci pochopili, že skautské zásady a výchova je jim právě tak prospěšná, jako chlapcům ve městě. Od divokých her na vojáky a bitev s okolními vesnicemi přešli na činnosti mnohem ušlechtlejší a prospěšnější, k získávání nových zkušeností při výcviku junáckých disciplín. Ve své víře nebyli zklamáni a k pochopení došli i u starších spoluobčanů. Tak byl založen silný oddíl ve Rváčově (vedoucí bratr Sýkora) a Vítanově (vedoucí bratr Vacek). K nim se připojili i družiny v Blatně a Údavech (vedoucí bratr Slavíček), a tak byl utvořen skautský okres. V čele nově vzniklého venkovského sboru byl postaven rváčovský oddíl se svým vedoucím bratr Josefem Sýkorou, který se stal i sborovým vůdcem. Náležely k němu oddíly ve Rváčově, Vítanově, Trhové Kamenici a Údavech.

Nastala příznivá doba rozkvětu skautingu v Hlinsku. Skauti - lyžaři uspořádali dne 10. února 1924 lyžařské závody. Start byl na Hradišti u Chlumu a trať vedla k městu. První se umístil Vlastimil Skála, druhý byl Jaroslav Cach. Byly to první junácké závody v Hlinsku.

Z mladých chlapců, kteří stáli u zrodu organizace, se stali mladí muži věrní skautským zásadám. K nim se přidružili další a dokázali svou činností, že skautem je možno být i ve věku dospělém. V roce 1924 založili 34. Klub old skautů za vedení bratra Emiliana Komínka. Klub pak pořádal různé akce, aby z jejich výtěžků mohlo být započato se stavbou vlastního Skautského domova, který pro činnosti organizace, hlavně v zimních měsících a za nepříznivého počasí, je tolik potřebný. Klubovna je důležitou podmínkou pro každý skautský oddíl, aby mohl zdárně a plně rozvíjet svoji činnost. Dosud se schůzky konaly

v místnostech rodičů skautů nebo jejich příznivců. Proto se intenzívně pracovalo pro vlastní Skautský domov.

Velkou událostí pro junáky se stala návštěva zakladatele skautingu A. B. Svojsíka, který zavítal do Hlinska na pozvání Sdružení přátel Junáka 19. září 1925. V sokolovně přednesl přednášku „Japonsko a jeho lid“ doplněnou 240 světelnými obrazy.

Ve dnech 22. až 24. května 1926 uspořádali hlinečtí Junáci Skautské slavnosti v Olšinkách u příležitosti položení základního kamene ke Skautskému domovu. I přes velmi nepříznivé počasí se slavnosti vydařily. Přijelo přes 200 skautů, kteří s domácími přišli v průvodu k pomníku padlých ve světové válce, kde promluvil o obětech války člen městské rady, ředitel Ludvík Horák a místonáčelník svazu profesor Augustin Šrámek z Nymburka. Po průvodu a slavnostním položení základního kamene následovaly skautské závody. Tím byl dán signál k ještě usilovnější práci. Obětavostí členů a dobročinností jednotlivců i spolků byl uskutečněn dávný sen a postaven Skautský domov. Slavnostně otevřen byl 26. června 1927 u příležitosti konání župního sjezdu župy německobrodské ve dnech 25. a 26. června. Za hojné účasti prošel městem lampionový průvod k pomníku padlých, kde hovořil místonáčelník svazu profesor Novák. V Olšinkách byl pak zapálen táborový oheň. Druhý den se konal za krásného počasí průvod městem k Olšinkám, kde byly převzaty pozdravné štafety a otevřen Skautský domov. Po dopoledním koncertu na náměstí se odpoledne na hřišti uskutečnily závody skautských hlídek, turnaj v odbíjené, výstavka skautských prací a veselice.

Pod vlastní střechou se dál rozvíjel skautský život, plný radostí i starostí, neboť na budově vázl značný dluh. Ještě v roce 1938 činil 13.700 Kč a byl krytý směnkou, kterou podepsali bratři Taussig, Sokolovský a Císař st. Ke splácení dluhu se pořádaly taneční čaje pro veřejnost, byl pokus o pořádání tanečních hodin a jiné akce. V sokolovně za velké účasti proběhl 22. 4. 1928 koncert mladého pianisty, šestnáctiletého Rudy Firkušného, rodáka z Chotěboře. V roce 1930 se konal v Sokolovně první skautský ples.

Činnost vyvíjel odbor lyžařský pod vedením bratra Šimka, který uspořádal 11. ledna 1931 závod v běhu na lyžích na 10 km a 3 km. Na startu se sešlo 36 závodníků a závodnic. Hlinečtí skauti získali celkem 6 cen.

Junáci spolupracovali se Sokolem, účastnili se velkého župního sletu v Hlinsku, ve sletové scéně, při účinkování i na přípravách, ve zdravotních i strážních hlídkách. Klubu Českých turistů pomáhali při značkování některých turistických cest v okolí Hlinska. Provedli sbírku ve prospěch nezaměstnaných a odvedli 840 Kč a 44 balíčků prádla.

V roce 1930 měl hlinecký sbor smečku vlčat, oddíly skautů a skautek s celkem 42 členy. Oddíl ve Rváčově měl 18 členů a v Trhové Kamenici 14 členů. Místní sdružení mělo 129 členů a uspořádalo výlet do Žlebů, na Lichnici, Pernštejn, Sečskou přehradu a na oslavy 10. výročí skautingu v Chotěboři. O rok později se účastnilo Všeslovanského sjezdu skautů v Praze.

Během dalších let se rozbíhala skautská činnost v oddílech i ve Sdružení. Vyskytovaly se některé nedostatky vedoucích oddílů. Přesto byly pořádány letní tábory a bylo jednáno o pronájmu stálého tábořiště u Krejcaru a později u Dlouhého. Byly pořádány besídky, přednášky se světelnými obrazy a různé oslavy. V roce 1934 měli skauti vlastní expozici na výstavě Řemeslnické besedy v Hlinsku. Na schůzce rodičů junáků promluvil 25. 11. 1934 župní zpravodaj z Německého Brodu, bratr Josef Pospíšil „O prostředcích a cílech skautské výchovy“.

Hudební kroužek tvořili bratři Augustin, Dvořák, Jaroš a Voldán. Před Vánocemi 1936 vystavovali své amatérské práce bratři Kyncl, Šulc, Zedníček. Bratr Stanislav Zedníček vedl kulturní kroužek, který se představil na literárně recitačním večeru pásmem Máchův Máj a Erbenovým Pokladem.

Po prázdninách v roce 1935 se do Hlinska přistěhoval bratr Míra Kučera, učitel a kvalifikovaný skautský vůdce, absolvent lesní školy, který vnesl hlineckému skautingu nový směr. Byl postaven do čela sboru a vedení chlapeckého oddílu. Rozvíjel úzké styky s chrudimskými a slatiňanskými junáky při častých návštěvách srubu v Licibořicích a společném táboření u Dlouhého.

Rozdělením 1. dívčího oddílu v roce 1937, ze kterého bylo převedeno 6 mladších sester, vznikl roj šotků (jak se tehdy říkalo světluškám). Do konce roku se rozrostl a měl 15 členů. Vedoucí byla sestra Květa Ruprechtová. Na podzim téhož roku byl obnoven Klub old skautů „Vysočina“. Klub měl dvě družiny po 10 členech starších 18 let a z jejich řad byli vybíráni skautští činovníci.

Vznikl návrh na postavení skautské chaty u Dlouhého a skokanského můstku na Dolní stráni. Byl založen kroužek stolního tenisu. Skautské hlídky sloužily na střeleckých závodech Loveckého spolku.

V dubnu 1938 navštívil hlinecké středisko zpravodaj náčelnictva svazu bratr Rudolf Plajner, aby promluvil na členské schůzi o skautingu.

U příležitosti 20. výročí založení skautingu v Hlinsku se ve dnech 20. a 21. srpna 1938 konaly skautské slavnosti za přítomnosti bratra Dr. Šimánka, zástupce ústředí. V té době měl sbor 130 členů: 15 šotků, 32 vlčata, 25 skautek, 38 skautů a 20 old skautů. Sdružení přátel Junáka mělo 140 členů a v jeho čele stál bratr Viktor Taussig. Okresním zpravodajem byl Karel Záviška, jeho zástupce bratr Antonín Císař, sborovým vůdcem bratr Jaromír Kučera. K této příležitosti byl vydán almanach „20 let skautingu v Hlinsku“, odznak a pohlednice.

Každoročně se v zimě pořádaly lyžařské závody a v roce 1939 z pověření Svazu Junáků dokonce Lyžařský přebor Čech s přeborem župy Jiráskovy a přeborem města Hlinska. Dorosteneckou přebornicí se stala naše sestra Vlasta Čejková.

To se však již nad naši republikou snášela mračna nacismu. Ještě v roce 1936 se konaly ve východních Čechách velké vojenské manévry. V rámci brannosti národa se jich účastnilo asi 100 skautů. Z našeho střediska bratr Lubomír Šrámek. Společně se skauty z Chotěboře a Havlíčkova Brodu bylo uspořádáno branné cvičení.

A pak přišlo smutné září 1938. Probíhala mobilizace. Ve městě bylo prováděno cvičení civilní obrany. Skauti opět sloužili. Pomáhali při noční pořádkové službě. Děvčata se zapojila do služeb Červeného kříže. Republika odstoupila pohraničí a 15. března 1939 nás obsadili Němci. Hlinečtí junáci jeli na svůj poslední tábor do Toulouvcových skal. Pod tíhou nacistické okupace ustala činnost našeho střediska. Dne 28. října 1940 podepsal K.H.Frank rozhodnutí o zrušení Junáka. 4. listopadu gestapo obsadilo pražské ústředí Junáka. Náš Skautský domov v Hlinsku byl zapečetěn, Junák rozpuštěn a majetek zkonfiskován.

Nastala perzekuce hnutí. Bratři Milan Stehno a Jindřich Šikl naplnili svůj skautský slib „milovat vlast svou, republiku Československou a sloužit jí v každé době“, unikli za hranice, kde vstoupili do zahraniční armády. Bojovali v bitvě o Anglii. Bratr Vladimír Akrman, věren skautskému slibu, začal pracovat v domácím odboji. Byl zatčen a zahynul v koncentračním táboře v Mauthausenu. Bratr Viktor Taussig, který se zasloužil o rozvoj skautingu v našem městě, a Otakar a Jindřich Vohryzkovi byli odvezeni do koncentračního tábora a tam umučeni. Bratr Stanislav Zedníček, skautský vůdce, pracoval v partyzánské skupině Jan Kozina.

Někteří hlinečtí junáci ve snaze zachovat skautskou činnost se skrývali pod hlavičkou Foglarových čtenářských klubů Mladého hlasatele.

OBNOVENÍ JUNÁKA - 1945 AŽ 1948

Otokar Volejník

Přešla doba války. Se získanou svobodou byla ihned zahájena činnost skautské organizace. V květnových revolučních dnech hlásili se hlinečtí skauti do služby. Uvolňovali státní silnici od zničených vozidel ustupující nacistické armády, která byla ve Ždírci bombardována sovětskými letci. Přiváděli a napájeli opuštěné koně na loukách mezi Jeníkovem a Kameničkami a konali i k jiné službě. Některé skautky nastoupily službu ošetřovatelek v maďarské vojenské nemocnici, umístěné v sirotčinci a chlapecké škole.

Činnost se velmi rychle rozvíjela. V krejčovské dílně pana Františka Volejníka byly pro celý oddíl starších skautů ušity stejnokroje, bundy a lodičky z látky zakoupené v továrně Satas - skauti v nich již 22. až 24. června nastoupili službu na velké celostátní tryzně v Ležákách.

V domě u Marvanů byl otevřen junácký sekretariát, kde se shromažďovaly zásoby pro první poválečný tábor. Stany a jiný táborový materiál se podařilo obstarat z pozůstatků nacistické armády. Tábor se uskutečnil v době 23. července až 11. srpna v pohraniční obci Černovír u Ústí nad Orlicí a jeho účastníci pomáhali při žních. Děvčata pro nedostatek táborového vybavení byla ubytována v hostinci na slavnících v Libchavách. Pomoc při žních byla veřejně oceněna tamějším i místním Národním výborem. V srpnu se ještě stihl uspořádat tábor pro vlčata na záměčku v Babákově.

Na přání vlády a na nátlak komunistů vstoupil Junák jako kolektivní člen do Svazu československé mládeže (SČM), odmítl však stranicko-politickou práci. Snahou komunistů bylo sloučit všechny tělovýchovné organizace v jediný subjekt. Za tím účelem byla v Hlinsku uspořádána 1. července slavnost „Den sbratření“ a 28. a 29. září „Tyršovy dny“. Toto sjednocení se však neuskutečnilo a organizace pracovaly samostatně.

Téměř čtvrtmilionová organizace se stávala ve státě významným hnutím, jež mělo podporu prezidenta republiky Edvarda Beneše, vládních činitelů i veřejnosti. Do Junáka se hlásila mládež toužící po radostném a činorodém vyžití. Prudký zájem o skauting v našem městě si vyžádal vytvořit velkou smečku vlčat a velký roj světlušek, 4 oddíly chlapecké a 3 oddíly dívčí a klub old skautů. Celkem mělo středisko přes 400 členů. Začalo pracovat i Místní sdružení přátel Junáka. Protože Skautský domov v Olšinkách pro schůzky již nestačil, scházeli se junáci v klubovnách u Marvanů, u Štěpánků a dále byla zřízena Skautská rezervace na Ratajích, na louce pronajaté od pivovaru, na které byly zakoupeny dva dřevěné objekty a v nich zřízeny 4 klubovny. Kupní cena 47.000,-Kč byla z větší části kryta sbírkou provedenou k tomu účelu mezi hlineckou veřejností.

Doba do února 1948 byla radostným obdobím a naše skautská činnost probíhala v této atmosféře plné nadějí do budoucna. Byla pořádána celá řada zdařilých akcí pro širokou veřejnost jako besídky, vzpomínkové večery, táborové ohně, závody ve skautských disciplínách atd. O činnosti střediska a k informování členů byl vydáván časopis Kotlík, který psali redaktoři Kňourková, Zedníček, Novotný, Šimek, Šulc a Závíška. Dále byl vytvořen kroužek poezie, který měl několik pěkných vystoupení, jako například 1. září 1945 v sokolovně „Večer hudby a poezie“ za účasti pražských sólistů. Ve dnech 28. až 30. června 1946 byly uspořádány „Junácké oblastní závody a sjezd východočeské oblasti“ za přítomnosti náčelníka Junáka, bratra Rudolfa Plajnera. Při této příležitosti byly předány hlineckým junákům vlajky: dar anglických skautek dívčímu kmeni a dar skotské vlajky chlapeckému kmeni.

V roce 1947 reprezentoval bratr M. Hájek s 500 junáky a skautkami československý skauting na světovém jamboree de la paix ve Francii a sestra K. Ježdíková se účastnila světového setkání skautek v Anglii.

Byla vytvořena junácká hudba se zábavním souborem, který měl kolem 25 členů a se svým programem vystupoval nejen v Hlinsku, ale i širokém okolí. O velikonočních v roce 1948 byl uspořádán v Sokolovně koncert a následně taneční večer orchestru Jaroslava Maliny z Prahy.

Když se v letech 1947 – 48 rozhodovalo o svobodě a demokracii, byl Junák kritizován pro své neúplné zapojení do jednotného Svazu mládeže řízeného KSČ. V roce 1948 nastala čistka i v Junáku. Vedení bylo mocenským zásahem odstraněno a 25. února vznikl Akční výbor ústředí Junáka. Ten se již nebránil začlenění Junáka do komunisty řízeného SČM. Byla zahájena kritika „reakčního“ skautingu jako jednoho z prostředků buržoazie k odvrácení

pozornosti mládeže od spravedlivého boje pracujících proti vykořisťování, který prý falešnými hesly o vlastenectví a celosvětovém bratrství dezorientuje myšlení mládeže, kterou ve skutečnosti vyzdvihováním anglosaské kultury a způsobu života zbavuje národní hrdosti.

Vzhledem k tomu, že většina starších skautů a činovníků odmítla do SČM vstoupit, oddíly se rozpadly a ukončily svoji činnost. V Hlinsku ze zbylých členů vznikly dva oddíly chlapců a jeden dívčí, které pokračovaly ve skautské činnosti bez jakékoliv podpory a zázemí. Počátkem roku 1949 pokračoval v činnosti již jen jeden chlapecký oddíl, který vedli bratři Bohouš a Luboš Mikeškovi. Ti k propagaci své činnosti uspořádali v areálu Skautské rezervace na Ratajích ve dnech 8. až 10. května 1949 tzv. „nováčkovský tábor“.

Ve dnech 4. až 6. června 1949 se konal v Trhové Kamenici Junácký sjezd, na kterém účinkovala šedesáticelenná skautská kapela z Hradce Králové. Družina Bobrů našeho oddílu zvítězila ve Svojsíkově závodě.

V období 18. 7. až 7. 8. tábořil oddíl u Chabeřického mlýna u Zruče nad Sázavou a zúčastnili se ho také bratři z Vítanova, Stanu a Trhové Kamenice. Tábor vedl bratr Václav Rosůlek.

Když konference „Demokratické mládeže“ svolaná z popudu SSSR v srpnu 1948 v Budapešti odsoudila český skauting k zániku, Junák prakticky již neexistoval. V takovém prostředí se uskutečnil od 17. 7. do 6. 8. 1950 poslední tábor u Vernéřovic v Broumovském výběžku v rámci budovatelského tábora Pardubického kraje. Tam jsme byli jako jediní trpěni jako skauti se svojí symbolikou a skautským režimem v samostatném táboře.

Náš Skautský domov u sportovního hřiště v Olšinkách, kde jsme se tak rádi scházeli a prožívali šťastné chvíle našeho junáckého mládí, přešel do vlastnictví SČM a potom sloužil jako šatna hokejového oddílu. Dle protokolu z 31. 5. 1951 předal Junák Okresní pionýrské radě majetek pozůstávající ze zděné klubovny čp.1062, dřevěné klubovny na Ratajích, vkladní list a běžný účet Kčs 2.382,50 ve volné měně, vkladní knížky na Kč 7.054,80 ve vázané měně a 120 židlí.

Součástí perzekuční politiky totalitního komunistického režimu proti Junáku se staly soudní procesy, které „odhalily“ trestní protistátní činnost činovníků. V roce 1952 byl pro svoji skautskou činnost odsouzen bratr Václav Rosůlek k sedmi letům vězení. Bratři Kazimír Filipi, Josef Horák, Ladislav Jaroš museli nastoupit vojenskou službu u PTP.

Za hranice emigrovali bratři Zdeněk Ruprecht, Stanislav Bárta, Emil Mládek a sestry Dana Kňourková a Slávka Lukášová.

JUNÁCKÉ JARO 1968 AŽ 1970

Otakar Volejník

Po dvaceti letech vysvitlo opět junácké slunce. Když se 3. ledna 1968 loučil bratr Rudolf Plajner ve Strašnickém krematoriu s předválečným velitelem Junáka, profesorem Bohuslavem Řehákem, zazněla po mnoha letech junácká hymna a večerka. To byl silný podnět k obnově Junáka.

V pátek dne 29. března 1968 shromáždilo se v Praze Holešovicích více jak tisíc bývalých členů a činovníků Junáka, aby vyslechli radostnou zprávu náčelníka bratra Rudolfa Plajnera o obnovení činnosti Junáka, která byla v roce 1948 násilně přerována. Zdůraznil, že Junáci vždy dobře sloužili vlasti a že si nezasloužili tak hlubokou nedůvěru, a vyzval všechny junáky k nové činnosti.

Na tuto výzvu odpověděli i hlinečtí junáci, aby tak navázali na dlouholetou tradici a uvedli junáckou organizaci v našem městě v nový život. V pozvánce na besedu, která se konala 8. dubna 1968 v klubovně JKP (dříve DTJ) na Drahách se vyzývá: „Voláme dnes do junácké služby všechny bývalé činovníky a členy, kteří zůstali duchem mladí, jakož i všechny lidi dobré vůle, kteří s námi chtějí spolupracovat!“ Besedy se zúčastnilo na 120 zájemců. Všichni radostně přijali obnovení junácké činnosti a přislíbili podporu a pomoc. Během několika příštích týdnů jsme však s politováním konstatovali, že na skutečnou práci nás zůstala jen hrstka. A zde je třeba vyzdvihnout obětavou práci činovníků a činovnic, kteří často za velice těžkých podmínek si našli vždy dost času pro své svěření.

I přes tyto potíže se práce na obnově činnosti rychle a zdárně rozvíjela. Okresní rada uspořádala v Šiškovcích rádcovský kurs a již v květnu oddíly započaly svoji činnost. 24. května 1968 to byl 1. oddíl junáků, který měl svoji první schůzku za vedení bratra Jaroslava Severina a účasti vedoucího střediska bratra Růžičky.

Velkým problémem byl nedostatek místností pro konání schůzek. Ty se konaly v domě Děti a mládeže, v klubovně rybářského spolku, v budově SNB (dnešní Komerční banka) a ve Stavebním podniku. Klubovny, které hlinecký Junák kdysi vlastnil, tedy Skautský domov a rezervaci na Ratajích s veškerým inventářem převzala Pionýrská organizace při rozpuštění Junáka v roce 1949. Později byla rezervace zrušena a na jejím místě postaveny garáže. Skautský domov byl v nepoužitelném stavu a v důsledku rekonstrukce sportovního areálu určen k demolicí.

Aby středisko mělo opět své klubovny, bylo rozhodnuto, aby v roce 1968, na který připadá 50. výročí založení skautingu v Hlinsku, se započalo s výstavbou nového Skautského domova. Okamžitě následovala jednání s MěNV a byla získána parcela v městském parku, stavební povolení i souhlas s provedením demolice starého Skautského domova za účelem získání stavebního materiálu. Jako náhradu za starý Skautský domov jsme dostali od města 27.000,-Kč. Pak nastalo velké pracovní úsilí všech členů, kterým bylo oslaveno nejen obnovení

činnosti, ale i výročí založení. Vlastní stavba započala z jara 1969 a byla prováděna v „akci Z“. V této souvislosti je třeba vyzvednout opravdu nevšední obětavost tehdejšího vedoucího střediska bratra Růžičky, který celou stavbu po odborné stránce řídil a zajišťoval uční Stavebního podniku. Projektovou dokumentaci vypracovali bývalí členové Junáka pánové Boháč a Novotný z n.p. Elektro-Praga bezplatně. Po organizační stránce zajišťoval stavbu bratr Karel Záviška st. Nelze opomenout ani ostatní činovníky střediska, vedoucí oddílů a jejich členy, kteří odpracovali na stavbě stovky hodin. Náčelnictvo Junáka rozhodlo, aby skautský domov nesl čestný název „Svojsíkova jubilejní klubovna“. Stavbu jsme však nedokončili pro opětovné násilné zrušení naší organizace.

Se stavbou Skautského domova pustili se skauti i do úklidu celého parku, který nebyl po dlouhou dobu dvaceti let udržován. Pomníček u Lípy svobody, který byl skácený, usadili a u příležitosti 50. výročí vzniku ČSR uspořádal dívčí oddíl vzpomínkovou oslavu.

Z dalších větších akcí, které středisko uskutečnilo, je třeba jmenovat velkou mikulášskou besídku, junácké střediskové závody pro děti v jízdě na sáňkách v únoru 1969 a o rok později Junácký zimní sraz, kterého se zúčastnila střediska okresu i některá okolní. Vydařil se autobusový zájezd do Dvora Králové spojený s besedou tamních junáků a návštěvou Safari.

Za pomoci bývalého hlineckého skauta generála Dvořáka jsme získali některé táborové vybavení. S vypůjčenými stany od Elektro-Pragy jsme mohli uskutečnit v roce 1969 po dlouhé době opět junácký tábor. Postavili jsme jej „Na Novinách“ u obce Cikánka a přešli jsme od dříve konaných táborů oddílových k táboru střediskovému. Ve dvou od sebe oddělených samostatných táborech pro děvčata a chlapce se společnou kuchyní tábořilo na 100 účastníků.

O rok později jsme jeli na poslední tábor v této krátké historii skautingu. Uskutečnil se nedaleko Nových Hradů v blízkosti chaty Polanka. Abychom jej mohli pořádat a dětem zachovat hezkou vzpomínku na skautování, musel vedoucí tábora podepsat prohlášení, které vydala již Okresní rada Pionýra v Chrudimi, že přibírá osobní a společensko-politickou záruku za řádné vedení tábora a že bude dětem objasňovat smysl vytvoření jednotné dětské organizace Pionýr a že nedojde k žádným projevům tak zvaného symbolického ukončení junácké činnosti. Oba tábory, jak chlapecký tak i dívčí, proběhly dle junáckých zásad a zvyklostí. V předposlední den tábora se jeho účastníci sešli u táborového ohně a za zpěvu večerky si v Gilwellském kruhu naposledy tiskli ruce a tak se loučili se skautskou činností.

O osudech Junáka bylo rozhodnuto již při vpádu vojsk pěti armád varšavské smlouvy vedených Sovětským svazem dne 21. srpna 1968. Tím končí „Pražské jaro“ a s ním i slibně se rozvíjející skauting. Ve dnech 23. a 24. listopadu se konal v Praze III. junácký sněm. Z našeho střediska se jej zúčastnili bratři J. Švec, J. Severin a sestra V. Konečná. Sněm musel, aby Junák mohl pokračovat v činnosti, přijmout okleštěné stanovy, které neobsahovaly možnost ustavení

oddílů old skautů, duchovních rad či homogenních oddílů a naopak musel schválit pro Junák tragickou podmínku vstupu do Sdružení organizací dětí a mládeže. Následovala „normalizace“ a komunisty naplánovaná postupná likvidace Junáka. V červnu 1970 rozhodly orgány totalitní moci o ukončení činnosti Junáka, které se uskutečnilo 15. září 1970.

Někteří junáčtí činovníci byli politickými pracovníky vyzváni, aby se zapojili do Pionýrské organizace jako vedoucí. Většinou to odmítli. Ve středisku se konala poslední smutná a potupná schůzka střediska, na které jsme byli vyzváni zástupci okresu k hlasování o dobrovolném ukončení činnosti.

Útlum činnosti hnutí byl však pro mnohé činovníky bolestivější než mezi roky 1948 a 1968. Pro mnohé činovníky nastala perzekuce, zejména propouštěním ze zaměstnání a degradací.

Z toho důvodu byli nuceni změnit zaměstnání bratři Karel Záviška ml., Otakar Volejník a Jiří Sucharda. Funkční přeřazení velmi citelně postihlo bratra Bohuslava Růžičku.

V této době do roku 1989 také zemřela většina z nejstarší generace činovníků našeho střediska, mezi nimi také Jiří Skála, Karel Záviška st. a Žofie Bláhová.

TŘETÍ OBNOVENÍ JUNÁKA - 1989 AŽ 1998

Otakar Volejník

Když listopadová tzv. sametová revoluce v roce 1989 učinila konec komunistickému režimu a otevřela dveře demokracii, začalo se opět navazovat přetrhané spojení s činovníky z let 1968 až 1970. I když za těch dvacet let zestárli, přesto se rozhodli, že obnovení skautské činnosti v našem městě musí pomoci. Zavazovaly je junácká čest a skautský slib.

V Praze v sále Městské knihovny bylo 2. prosince 1989 vyhlášeno obnovení činnosti Junáka. 7. prosince odjely sestry Polanská a Severinová a bratři Sejkora, Severin, Švec a Volejník na okresní shromáždění do Chrudimi, které obnovilo činnost v našem okrese. V návaznosti na to se dne 11. prosince v 16 hodin v klubovně Komorního divadla sešli staří činovníci a někteří členové hlineckého Junáka s několika novými zájemci k obnově činnosti. Bylo to po dlouhé dvacetileté odmlce první setkání, kdy se opět mohli hlinečtí junáci svobodně sejít. Utvořili jsme přípravný výbor, na jehož výzvu se o týden později shromáždilo na 30 bývalých členů, již odrostlých z krátkých kalhot, sukni a khaki košil, ale odhodlaných znovu pomoci rozvinout zelenou vlajku se zlatou lilií. Byla doplněna středisková rada zvolená v roce 1969. Mnoho členů z této rady se však nedočkalo této radostné chvíle obnovy, neboť neúprosný osud jim nedopřál, aby mohli nastoupit na svá místa a předávat své zkušenosti mladším. Střediskovým vůdcem byl zvolen bratr Otakar Volejník. Rada musela řešit nemalé, ale zato klíčové otázky, jak zabezpečit výchovné úkoly schopnými a obětavými vedoucími. Bylo nutné řešit generační problém, který v té době byl zcela logický, ale který ještě dlouho přetrvával. Proto byl nejprve uspořádán rádcovský kurs, který navštěvovalo 18 členů. Jim předávali své zkušenosti starší činovníci, bratři A. Jehlička, J. Severin, J. Švec, MUDr. F. Poukar, O. Volejník a sestra E. Polanská.

Aby junáci měli vlastní klubovnu, byli pověřeni bratři J. Prokop, J. Švec a O. Volejník k jednání s Městským národním výborem o navrácení našeho Skautského domova, který jsme v letech 1968 až 1970 budovali v parku nad sportovním areálem. Jednání byla úspěšná a Skautský domov nám byl navrácen 5. dubna 1990, ale v tak zdevastovaném stavu, že více jak rok trvalo, než se podařilo jej uvést do náležitého pořádku. O to se hlavně přičinili bratři L. Bidmon, V. Severin, kteří zajistili bezplatnou pomoc učňů ze středisek truhlárny a Elektro-Pragy a dále bratři J. Štika, J. Švec, O. Volejník a další bratři a sestry. V lednu 1990 se členové Střediskové rady angažovali za prosazení požadavku Okresní rady Junáka na získání areálu bývalé střelnice Lidových milicí a srubu v Kochánovicích pro činnost Junáka našeho okrese. V provedené podpisové akci náš požadavek podepsalo 796 občanů našeho města. V souvislosti s tímto požadavkem promluvil na Občanském fóru v n.p. Bytex v Hlinsku bratr O. Volejník o obnovení a významu naší junácké organizace.

Slavnostní obnovení činnosti střediska Junáka v Hlinsku bylo uskutečněno po předchozí organizační přípravě dne 1. března 1990 v sále Komorního divadla (Orlovně). V následujících dnech bylo ustaveno pět oddílů: světlušky s 28 členkami, vlčata s 20 členy, skauti s 39 členy, skautky s 19 členkami a oddíl starších Junáků s 29 členy. Středisko mělo celkem 135 registrovaných členů. Činnost střediska se začala zdárně rozvíjet. Mladí činovníci si rychle doplňovali junáckou kvalifikaci a získali odznak čekatelů a vůdců oddílů. Schůzky se zatím konaly v Domě dětí a mládeže.

Činnost střediska se projevovala především v oddílech zaměřených na junáckou výchovu. V červnu se středisko prezentovalo na Dětském dnu ukázkou činnosti skautské družiny. Ve dnech 23. až 24. června středisko společně se Skutčí na vzpomínkové akci v Ležácích zajišťovalo noční hlídkování. Dále jsme se účastnili na akcích pořádaných jinými středisky, jako okresního jamboree v Heřmanově Městci, oslav 70. výročí skautingu ve Skutčí a Chotěboři a okresních závodů světlušek a vlčat a Svojsíkova závodu. Pro uspořádání letního tábora nebyly v roce 1990 ještě dostatečné materiální podmínky. Veškeré finanční prostředky, které se podařilo opatřit, byly vkládány na úpravu Skautského domova.

V následujícím roce 1991 jsme pořádali tábor celého střediska na tábořišti slatiňanských skautů v Šiškovcích. Pro nedostatek stanů byla děvčata ubytována ve společné chatě a chlapci již ve stanech s podsadami. Od tohoto roku přiznalo Ministerstvo školství Junáku dotaci na pořádání letních táborů. Ta činila 11,72 Kč na osobu a den. Také na hospodářsko - správní výdaje byla poskytována 70% dotace. Tím byla z větší části vyřešena finanční situace provozu Skautského domova. K jeho vybavení potřebným zařízením přispěly podniky Dekora a ETA.

Od roku 1992 začalo středisko tábořit na romantickém místě v prostoru bývalého pískovcového lomu v Boru nedaleko Proseče. Do té doby se podařilo vybavit táborové zařízení stany s podsadami pro 50 dětí, společenským stanem a stany pro vedoucí, kuchyní se plynovým sporákem a vojenskou kuchyní, vše v hodnotě 85.794,70 Kč. Stany bezplatně zhotovil závod Technolen a na materiál půjčili peníze někteří bratři a sestry.

Náš Skautský domov byl dosud vytápěn ze ZUŠ na náklady Městského úřadu. Při přestavbě školy na plyn byl náš topný kanál v roce 1994 odpojen a bylo nutno vybudovat vlastní plynovou kotelnu. Náklady činily 42.577,50 Kč.

U příležitosti 75. výročí založení skautského střediska v Hlinsku byl uspořádán společenský večer, na který byli pozváni i bývalí skauti. Promítání filmu natočeného na táboře u Cikánky v roce 1969 bylo spojeno s prohlídkou fotografií z minulých let.

V důsledku odchodu některých činovníků, hlavně vedoucích, který způsobily existenční a rodinné důvody, nastaly větší problémy s vedením oddílů. Scházeli spolehliví činovníci ve věku 20–25 let, oddaní skautské myšlence a ochotní vychovávat junáckou mládež. To se projevilo i v poklesu členské

základny. Práce vedoucích oddílů byla podrobena kritice na střediskovém sněmu v roce 1996.

Středisko se ve dnech 6. až 8. května 1995 zúčastnilo Skautských dnů ve Skutči u příležitosti 75. výročí založení junáckého střediska. Při této příležitosti obeslaly naše oddíly okresní výstavu skautské tvořivosti třemi exponáty a získaly jedno první místo. Také se zúčastnily soutěže ve zpěvu. Při slavnostním táboráku byli mezi vyznamenanými skautskými činovníky okresu dva naši bratři.

Chlapecký oddíl pořádal turnaj v malé kopané a na podzim všechny oddíly společně drakiádu. V předvánočním čase se oddíly podílely na společných mikulášských a vánoční besídkách.

9. března 1996 se z pověření Okresní rady konal ve Skautském domově IV. okresní sněm.

Aby středisko získalo finanční prostředky na provoz Skautského domova, pronajalo letní tábor 9. chlapeckému oddílu Junáka Havířov a středisku dětí a mládeže Alvarez z Prahy. Skautský domov také sloužil pro přespolní junáky jako ubytovna.

Okresní kolo Svojsíkova závodu se uskutečnilo v Hlinsku dne 8. května 1997 za účasti 21 hlídky. Naše hlídka skautek se umístila na 4. místě a hlídka skautů na 2. místě.

Ve dnech 20. až 29. června 1997 proběhlo v Praze mezinárodní setkání skautů a skautek FÉNIX 97, na které se sjelo přes tisíc dětí z devíti států střední a východní Evropy, členů celosvětových skautských organizací WAGGS (skautky) a WOSM (skauti). Cílem setkání bylo vytvoření bratrských svazků mezi dětmi národů, kde ideály pravdy, lásky a demokracie byly po několik desetiletí násilně potlačeny. Slavnostního průvodu se zúčastnil vedoucí střediska.

Tak jako i v minulých letech uspořádalo středisko několik společných akcí. V únoru to byl dětský karneval pro členy i veřejnost. V dubnu a květnu pomáhaly oddíly při úklidu lesa a sázení stromků. Během roku uspořádaly několik výprav i na kolech do Vorlova, Orlických hor i jinam. Uskutečnily se besídky na Mikuláše a před Vánocemi skauti roznášeli Betlémské světlo.

V předvečer státního svátku Dne osvobození 7. května 1998 se konalo slavnostní shromáždění střediska k 80. výročí založení skautingu v Hlinsku. K této příležitosti sestavil vůdce střediska zprávu o počátcích skautingu a jeho činnosti až po dnešní dobu. Čerpal z materiálů, které se podařilo získat z předválečných let a které byly uloženy u bratra Štáfla v Havlíčkově Brodě, část deníku bratra Kučery z let jeho působení na Hlinecku a vzpomínek některých starších junáků. Této akce se zúčastnilo na sto zájemců z řad starších junáků a bývalých členů, zástupci některých středisek Skutče, Nasavrky, Svratky, Slatiňan, Chotěboře, zástupci Sokola, Orla, starosta města a zástupci čestného Svojsíkova oddílu bratři Miloš Mecner z Chrudimi a Petr Hájek z Chotěboře. S radostí byl přivítán Vlasta Skála, poslední žijící zakládající člen hlineckého

skautingu, který přijel ve svých 92 letech z Libiny, kde žil. Za zásluhy o skautské hnutí a službu skautským myšlenkám a ideálům mu bylo uděleno nejvyšší vyznamenání Junáka „Řád čestné lilie v trojlístku“ - zlatý stupeň. Při této příležitosti byli vyznamenáni i někteří členové našeho střediska.

Dne 25. září 1998 se konal IV. sněm střediska. Zabýval se problematikou členské základy, která byla poměrně malá a kterou opustilo po jednom roce členství 44% dětí. Otevřel se problém obsazení vedení oddílů. V chlapeckém kmeni byli proškoleni tři vedoucí, v dívčím pouze jedna a tak musely být spojeny oddíl skautek s rojem světlušek. Sněm zvolil také novou střediskovou radu, vesměs z řad mladých činovníků.

ČINNOST ODDÍLŮ HLINECKÉHO STŘEDISKA:

1. oddíl – roj světlušek (1991-1992)

Lucie Mošnerová

Do Modré šestky tehdy chodilo 14 děvčat. Schůzky a výpravy jsme zahajovaly vlastním pokřikem: „Modrá šestka, modré nebe, přírodo – máme rádi tebe!“

V tomto školním roce jsme uspořádaly jednodenní pochodovou výpravu do Lázní u Hlinska. Šla s námi tehdejší vůdkyně dívčího oddílu sestra Květa Chaloupková. Děvčata se také v průběhu roku připravovala na nováčkovskou zkoušku, kterou úspěšně splnily 28. března 1992. Poté skládaly slib do rukou sestry Květy.

Postavily jsme také družstvo (hlídku), které se účastnilo okresního jamboree v Heřmanově Městci.

Před vánocemi jsme se světluškami nacvičily scénku o narození Ježíška na motivy biblických událostí. Tuto scénku jsme hrály nejprve na vánoční besídce v Hlinsku, potom v Kameničkách a nakonec také v ústavu pro děti v Bystrém u Poličky.

Kromě běžné oddílové činnosti se tři sestry připravovaly na vůdcovskou zkoušku, kterou úspěšně složily v Havlíčkově Brodě.

1. oddíl - Světlušky - dnes

Ludmila Dalecká

Historie 1. roje světlušek je krátká. Náš roj byl založen resp. obnoven v roce 2000. Začínaly jsme v počtu 10 děvčat, z nichž polovina ještě nechodila do školy. Postupně začaly přicházet i sestřičky – nováčci a dnes je nás už dvacet. Nejprve jsme na schůzkách hráli hodně her a různých scének. Později se světlušky začaly více zajímat o skautskou teorii, o přírodu, táboření či pomoc druhým. Čas od času chodíme na menší výpravy, zatím jen v okolí Hlinska.

Skautské středisko každý rok pořádá o prázdninách tábor. Z 1. roje jezdí pravidelně 3 světlušky. Doufáme, že se tato situace postupně zlepší a na tábor, který představuje vyvrcholení skautského roku, bude jezdit více děvčat.

Světlušky se zúčastňují všech akcí, které skautské středisko pořádá a aktivně se do nich zapojují. Od roku 2000 nechybíme na Tříkrálové sbírce, dětském karnevalu, roznášení Betlémského světla apod. Předvánoční čas si děvčata z Červené a Zelené šestky nedokáží představit bez zdobených perníčků.

2. oddíl - smečka vlčat – „Lišáci“

Martin Hladký - Matty

Do 2. smečky vlčat chodí děti ve věku od 6 do 10 let. Vlčácký věk může však pokračovat až do 12 let. Výchova vlčat je motivována Knihou džunglí. Pro naše účely je přepracována skautskými autory Hájkem a Pivcem pod titulem Vyprávění z Mauglího kroniky. Z této knihy jsou použity i všechna pojmenování, místní názvy, ... Vše se dále používá k motivaci a dramace. Základní výchovnou metodou pro vlčata je hra. Každé hře musí vždy předcházet motivy z historie, místní povídky a pověsti. Mezi hlavní cíle vlčáckého věku patří naučit vlče poslouchat – to proto, aby skautský vůdce se již nemusel zabývat neposlušnými skauty. Pro vlčata je dále důležité, aby každý den udělalo alespoň jeden dobrý skutek, aby poslouchalo rodiče, vychovatele a představené. Poslední uvedený požadavek mají vlčata vyjádřen slovy: „Vlče se nikdy nepoddá samo sobě, ale vždy se poddá staršímu vlku“.

K dosažení výše uvedených požadavků slouží vlčácké hry a praxe - vlčácké stupně zdatnosti (stříbrná a zlatá stopa) a vlčci.

Vlčata se schází v šestkách (družinách) každý týden a jednou za měsíc ve smečce (všechny šestky dohromady). Schůzka, „družinovka“, má několik částí – připomeňme jich alespoň šest základních. I. část: úvod – jde o navázání kontaktu s vlčaty a o navození atmosféry ve smečce. Některé šestky mají svoje vlastní rituály, pokřiky, kterými schůzky začínají. II. část: Hra – to proto, aby nenastalo dlouhé povídání, které po krátkém čase přestává bavit. III. část: z výchovného hlediska jde o nejdůležitější část. Vlčata by se měla úplně zklidnit a jenom poslouchat, co mu je říkáno. V této fázi „družinovky“ se vždy učí něco nového z Vlčácké stezky. IV. část: měla by následovat „nesedavá“ hra, aby se zabránilo dlouhému sedění na místě, a omrzení tématu. V. část: představuje zopakování činnosti, která se s vlčaty dělala minulou schůzku. VI. závěrečná část – jde o „bujarou“ hru a závěr, společné rozloučení.

V našem středisku máme jednu vlčáckou smečku, do které v současné době chodí 21 vlčat. O její chod se starají čtyři vedoucí.

Vlčata se v rámci skautské činnosti zúčastňují střediskových i mimostřediskových akcí – např. „Tříkrálové sbírky“.

Vyvrcholení vlčácké činnosti je na táboře – vše si tu opět zopakují, ale hlavně naučené poznatky používají v praxi, např. chození podle turistických značek. Táborový den je organizován do čtyř bloků – dopolední a odpolední zaměstnání. Souhrn různých vědomostí z různých oborů představují vlčci – během roku se vlčata ledacos učí, na táboře se společně vše shrne, poté vlče splní předepsané úkoly a získává vlčka za daný obor.

3. oddíl - skautky

Radka Machatová

3. oddíl hlineckého střediska je dívčí. Do roku 2000 byly součástí Trojky skautky i světlušky. Tento stav přetrvával z důvodu nedostatku mladších děvčat i vůdkyň. Podařilo se však znovu vzkřísit 1.oddíl – Roj světlušek a Trojka opět patřila „jen“ skautkám. Počet členek od roku 2002 kolísá okolo 15 sester, které tvoří tři družiny - Vlaštovky, Čolky a Delfíny. Věk dívek se pohybuje mezi 12 – 16 lety. Tomu odpovídá programová náplň. Většina sester prošla před lety cestičkou světlušek a nyní plní náročnější podmínky I. a II. stupně stezky skautské, která obsahuje sekce věnované:

- Ideálům hnutí, sebevýchově, službě, občanství, kultuře
- Skautským dovednostem a znalostem
- Přírodě a ekologii
- Zdraví a sportu

Děvčata se scházejí na pravidelných družinových schůzkách jednou týdně. Prostřednictvím nejrůznějších her a zábavných činností si skautskou teorii ověřují v praxi. Účastníme se setkání oddílových či střediskových a občas jezdíme na výpravy. Největší a nejpříjemnější zkouškou skautských dovedností je tábor, vrchol roční skautské činnosti.

Oddílové či střediskové aktivity:

- Účast na kurzech ELŠ v Praze
- Den sesterství – vzpomínky
- Den země – brigády, ekologický program
- Drakiáda
- Ivančena
- Den dětí
- Mikulášská besídka
- Vánoční besídka
- Betlémské světýlko

4. oddíl - Vzpomínky na současnost

Kamil Růžička – Rabín

Protože současné dění plodí historii, je nutno rovněž zmínit to, čemu jsme svědky dnes či jsme byli jen před několika málo lety. Většina členů současného střediska pochopitelně nepamatuje, jak se skautovalo před sametovou revolucí, ve čtvrtém oddíle bezpečně nikdo. Ano, jsem ve 24 letech ve svém oddíle jeho nejstarším členem. Jsem pamětníkem. Je tedy na mně, abych vylíčil něco z toho, co jsem si zapamatoval jako skautský nováček, zkušený rover či vůdce končící svou aktivní skautskou kariéru. Pak bude následovat to, čím žije oddíl poslední dobou.

Nastoupil jsem do oddílu, když mi bylo 12. Skauting tedy tvoří polovinu mého života. Přišel jsem tehdy na svoji první schůzku a družina Kamzíků se právě sešla poprvé od tábora v Šiškovících. Ze schůzky nebylo nic, protože si hoši vyprávěli historky, při nichž se skvěle bavili, ale mně ty příhody nic neříkaly. To byl tedy můj první dojem.

Dostal jsem se do kvalitní družiny. Přispěli k tomu nejspíše dva lidé. Prvním a bezesporu nejdůležitějším byl Vladko, znamenitý rádce (tedy chlapec, který je jakýmsi nadřazeným ostatním sedmi hochům v družině), převyšoval nás o tři roky věkem a o patnáct centimetrů vzrůstem, na každou družinovou schůzku si připravoval kvalitní program a my se nemohli dočkat dalšího pátku. Druhým člověkem byl Petr Jelínek, otec jednoho z kluků v naší družině, který dostal na starost kromě Kamzíků i družinu Muflonů (mohly by se vypsát všechny družiny) ze sousední klubovny. Petr, řečený Veliký, si každý měsíc udělal čas a vzal nás na výpravu do Žďárských vrchů. Skautská činnost jak má být.

Pak jsme se rozjeli na první tábor v Boru u Skutče. První tábor, co budu povídat o zážitcích nováčka. A v srpnu jsme vyrazili na první výpravu, kde jsem spal pod širákem. Skaut, jak je známo, nesmí používat hrubá slova. Půl roku jsem vůbec žádné nevyřkl, až na této výpravě. Ranní déšť propršel stromy na zřícenině Štarkov a prolil naše spací pytle!

Po prázdninách došlo v naší družině ke změnám. Přestal ji vést Vladko, který byl pasován do role rádce oddílu. Nový rádce družiny však již nedosahoval jeho kvalit a družina postupně upadala. Petr Veliký náhle přestal mít o skauting zájem. Nové vedení oddílu se pokoušelo zavést jednotný režim a pravidelně pořádat celooddílové výpravy a schůzky. Leč nepřiliš důsledně. Po druhém táboře v Boru se jeho členská základna značně ztenčila. Z pěti družin, jež měl oddíl v době mého příchodu, se nakonec scházely jen tři. Pak vznikly dvě družiny složené z nováčků a vlčat: obrození Mufloni a Mustangové. První z nich zanikla po roce, druhá funguje prakticky dodnes ve formě jakéhosi roverského kmene.

Než však hoši od Mustangů vyrostli, měl oddíl také svou roverskou základnu, kterou tvořili: Vladko, já, Petr Voda-Vodouch, Martin Hladký-Matty a Petr Vašek. Zapojovali jsme se do vedení nové, silné generace vlčat. Zakopávali jsme poklady, hloubili golfové jamky a podnikali také výpravy. Nejvíce vzpomínáme asi na tu do Karlových Varů, kde jsme také měli možnost spatřit, co zbylo z jáchymovských komunistických koncentráků, naslouchajícíce fundovanému výkladu karlovarského bratra Heka, který zde byl kdysi vězněn. V těchto letech byl hlinecký skautský dům také přístřeším pro účastníky výtečného skautského inspiračního kurzu vzešlého z iniciativy slatiňanského br. Simby. Bylo nám ctí, že jsme se mohli podílet na organizaci tohoto kurzu.

Tábor v roce 1997 byl asi nejlepší, který jsem prožil. Pravda, přišli ony velké povodně, byli jsme v Boru značně zatopeni, leč nepodvolili jsme se a tábor vytrval. Užívali jsme v hojně míře roverských legráček a radovánek, zatímco

Petr Vobejda-Tarzan nám vštěpoval některé praktické poznatky o vedení skautíků.

Pak mi uhodil osmnáctý rok a znenáhla jsem se stal vůdcem oddílu. Náš oddíl čítal v té době dvě družiny: onu Mustangů, jež velmi záhy vytvořila samostatný roverský kmen a Bobrů, skládající se z výše zmíněné silné generace již notně povyroslých vlčat (rozuměj: silné generace nikoli počtem, ale osobnostmi). Bobry vedl Petr Hladký-Boban. Střídavě se nám dařilo udržovat vedle Bobrů ještě jednu družinu a provádět aktivní oddílovou činnost. Družina Bobrů se stala líhni roverů, rádců a budoucích vůdců, kteří však v našem oddíle zůstali a zasloužili se o jeho nedávný rozkvět.

Činnost IV. oddílu v letech 1997-2003

Vojtěch Homolka – Vlk

V září 1997 vznikla nová skautská družina, jejímž vedením byl pověřen Boban. Osm zakládajících členů si odhlasovalo název Bobři.

Výprava ke Svratouchu (6. 2. - 8. 2. 1998)

Jednalo se o celostřediskovou akci spojenou s přespáváním v hájence poblíž Svratouchu. V pátek večer jsme se po pochodu od zastávky přes zasněžená pole ubytovali a druhého dne pak pod Kamilovým vedením absolvovali celodenní túru po okolí. V neděli jsme pěšky došli do Jeníkova a do Hlinska pokračovali autobusem. Ze skautů družiny Bobrů jsme se účastnili tři: Zdeněk Bříza - Švestka, Adam Drahoš – Pytlík a Vojtěch Homolka - Vlk.

Gilwell (23. 4. - 25. 4. 1999)

Akci uspořádala roverská družina Mustangů a odehrála se na Tyrolském srubu u Slatiňan. Byla to v podstatě příprava na Svojsíkův závod.

Svojsíkův závod (15. 5. 1999)

Na tomto závodě hlinecké středisko reprezentovala šestičlenná hlídka ve složení: Jaroslav Rys - Chemik, Petr Adámek - Šplhoun, Michal Mášek – Tank, Švestka, Pytlík a Vlk. Obsadili jsme 7. místo ze 14 hlídek.

Pochod z Chrasti do Žďárce u Skutče (5. 6. 1999)

Tuto jednodenní letní výpravu opět připravili Mustangové.

Vznik nové družiny

Na táboře v roce 1999 vznikla nová družina přestoupením starších vlčat z II. do IV. oddílu. Vedením družiny, která si dala název Vlci, byl pověřen Vašek Žampach. Za podrádce si zvolil Vlka, který se napřesrok v lednu stal rádcem Vlků sám.

Memoriál P.V. Křivského (1999)

Naše hlídka na tomto skautském závodě v obsazení: Šplhoun, Švestka, Pytlík, Vojtěch Lauš – Sokolík, Marek Šulc – Deža a Vlk vybojovala 2. místo. Každý z nás se chvíli před zahájením naučil od Kamila latinský název určitého stromu, abychom mohli zamachrovat při poznávačce. Na stanovišti jsme ale bohužel měli určit jiné dřeviny, než které jsme znali latinsky.

Boskovická anabáze (23. 10. – 31. 10. 1999)

Během podzimních prázdnin se konala dnes již legendární výprava do Boskovic. Uspořádal jí triumvirát vůdců Kamil Růžička – Vašek Žampach – Petr Hladký a celou akci absolvovalo 7 skautů ve věku 10-14 let. Během čtyř dnů jsme podnikli mnoho průzkumných výprav po okolí a podstoupili několik obtížných zkoušek, za které jsme získávali rytířské zákony – viz úryvek z kroniky Vlků: „...V noci nás probudil Vašek a pověděl nám, že se koná jedna z rytířských zkoušek. Dovedl nás na začátek ulice, na jejímž konci se nachází židovský hřbitov. Naším úkolem bylo na pohřebišť židů jít a přinést určitý list papíru. A tak jsme po jednom chodili na hřbitov, kde na každého zavrčel Kamil ukrytý za jedním hrobem...“.

Gilwell II (16. 3. – 12. 3. 2000)

Mustangové po roce znovu zorganizovali výpravu do Tyrolského srubu, tentokrát pro celé středisko. V noci z pátku na sobotu jsme si zahráli náročnou hru „Trifidy“, což je hra na motivy živelné katastrofy – účastníci hry mají zavázané oči (po jaderné havárii „oslepli“) a ve skupinkách pod vedením jednoho „vidoucího“ procházejí terénem a plní úkoly, např. lezou po opičí dráze, procházejí rybníkem, šplhají přes skalky a balvany, prolézají zákopy, pomocí lana zdolávají „propast“ apod. Přitom se drží za ruce a při vzájemném pomáhání si nesmí promluvit.

Křížánky (12. 5. – 14. 5. 2000)

V pátek odpoledne jsme se ubytovali ve srubu u Křížánek a v sobotu jsme urazili asi 20 km při cestě po okolních skalách včetně Devíti skal. Výpravu vedli Kamil a Boban.

Další nová družina

V září 2000 byla po náboru nováčků vytvořena družina s originálním názvem Želvi. Činnost družiny se naplno rozeběhla v dubnu 2001, kdy do ní přistoupilo pět odrostlých vlčat. Želvy dodnes vede Zdeněk Málek – Ove.

Podzimní dobrodružství (21. 10. – 22. 10. 2000)

Tuto menší výpravu po okolí Hlinska připravil opět Kamil. Účastnili se jí především nováčci.

Tobolky 2000 (24. 11. – 26. 11. 2000)

Jednalo se o akci třech starších skautů (Švestky, Oveho a Vlka) a Kamila. Prakticky celou dobu jsme strávili uvnitř chalupy, ale na žádné jiné výpravě jsem se tolik nezasmál.

Karlovy (28. 12. 2000)

Kamil, Pavel Jůn, Švestka a Vlk jsme autobusem dojeli do vsi Karlovy a odtud přes sněhem zaváté pole a silnice došli do Jeníkova k rodině Hladkých. Jeníkovský pan starosta nás pak odvezl domů.

Tobolky 2001 (6. 4. – 8. 4. 2001)

Byla to první pořádná výprava družiny Želvi. Opakovala se zkouška odvahy podobná oné úspěšné boskovické, posloužil nám k ní židovský hřbitov ve Dřevíkově.

Magalhãesova plavba kolem světa (2001/2002)

Po celý rok probíhala stejnojmenná etapová hra, kterou připravilo vedení oddílu: Kamil, Vašek, Boban, Ove a Vlk. V září na výpravě v okolí Hlinska vyplula flotila pěti lodí z přístavu San Lucar, v říjnu pak v Brandýse nad Labem pokračovala plavba kolem afrického pobřeží. Při listopadové víkendovce ve Skutči jsme se přeplavili přes Atlantský oceán. V lednu při oddílovce byla potlačena vzpoura španělských kapitánů a v Nasavrkách objeven Magalhãesův průliv. V březnu byl na výpravě do Chotěboře překonán Tichý oceán, během dubnové oddílové schůzky jsme prozkoumali tichomořské ostrovy. Květen nebyl veselý, neboť na víkendovém podniku v kochánovické věži u Slatiňan zahynul vrchní kapitán Fernão de Magalhães. Přesto jediná Victoria dokončila plavbu kolem Země, a to na dvoudenní výpravě se stany nedaleko Hlinska. Hru absolvovalo pět tříčlenných skupin, tzv. jol. Celkem jsme si zahráli přes dvacet etap a vítězná jola byla vždy odměněna hřebíčky. Nejvíce hřebíčků získala posádka lodi May Flower.

Atletický přebor (6. 10. 2001)

Čtyři skauti našeho oddílu (Pytlík, Lukáš Daněk – Termo, Radek Adámek – Orlo a Vlk) reprezentovali hlinecké středisko na atletických závodech v Pardubicích a vybojovali solidní 7. místo z devíti týmů.

Fotbalový turnaj (2. 3. 2002)

Již popáté naše středisko uspořádalo turnaj v kopané. Utkalo se zde šest skautských týmů (dvě domácí – Vlci a Želvi, dvě z Kameniček a po jednom z Luže a ze Svratky). Zlatou medailí se skvěly hrudi svrateckých skautů

Pingpongový turnaj (duben 2002)

Vůbec poprvé jsme pro skauty připravili zápolení ve stolním tenise. Z vítězství se radoval Termo.

Atletický přebor II (5. 10. 2002)

Naše desetičlenná skupina se prosadila v silné konkurenci a obsadila vynikající 3. příčku z devíti.

Memoriál P. V. Křivského (12. 10. 2002)

Opět po třech letech se IV. oddíl představil na závodech ve Skutči a v rekordním čase obhájil 2. místo z roku 1999.

Pracovní výprava (22. 11. - 23. 11. 2002)

V pátek večer byla na programu akční hra. Sobotní dopoledne jsme věnovali úklidu skautského domu a odpoledne větší hře za městem. O pracovním nasazení vypovídá zápis z kroniky Želv, byť z 18. 10.: „...Zvuky krumpáčů a lopat, které pracovaly (vlastně Bobři s nimi pracovali) nebyly povzbudivé. Když přišli skauti, začala makačka. Vlci se nám nejdříve posmívali, ale když jsme jim dali náradí, v jejich tvářích jsme spatřili jiný výraz...“

Otevření nové klubovny (11. 1. 2003)

Nejdříve Kamil promítal diapozitivy za loňský rok, a poté „slavnostně“ strhl pásku ze dveří nové klubovny, dostavěné při generální opravě skautského domu. Následovalo čtení z několika kronik a prohlídka fotografií.

Pingpongový turnaj (1. 2. 2003)

Druhý ročník v nepřítomnosti loňského vítěze ovládl Orlo.

Fotbalový turnaj (22. 2. 2003)

Letošní rok se zápasy hrály ve dvou věkových kategoriích: skauti a roveři. V obou kategoriích zvítězila Luže.

Srub u Heřmanova Městce (14. – 15. 3. 2003)

Během dvou dnů jsme měli na programu hry, azimuty a historii skautingu, v sobotu dopoledne pak menší výšlap.

Šiškovická expedice (30. 4. 2003 – 4. 5. 2003)

Za účasti třech vůdců a osmi skautů jsme odjeli na základnu střediska Slatiňany v Šiškovících. Ve čtvrtek jsme se nechali dopravit k Sečské přehradě a přes zříceninu Oheb se celý den vraceli pěšky. V sobotu jsme pro změnu zamířili ke Křižanovické přehradě a dále do Hradiště u Nasavrku, kde bývalo keltské oppidum. V neděli před odjezdem si dvě skupiny tréninkově proběhly okruh a stanoviště Svojsíkova závodu.

V průběhu celého podniku skauti hráli etapovou hru na motivy Verneho knihy Tajupný ostrov, o čemž svědčí zápis z kroniky Želv: „Když se začalo stmívat, svolali nás, abychom zahájili celovýpravovou hru. Vašek byl ztroskotanec, který vypravoval o zážitcích, k nimž se potom vztahovaly jednotlivé hry. První etapa byla „ztroskotání balónu“, proto jsme museli s balónkem propinkávat překážkovou dráhu.“

Táborové hry:

1999 – Lovci mamutů (dle knihy E. Petišky)

2000 – II. světová válka

2001 – Putování Oldřicha z Poldernone

2002 – Indiánská vesnice

2003 – Po stopách zaváté stezky (z historie českého skautingu)

Vandry

Petr Adámek - Šplhoun

V letech 2001 – 2003 se jich konalo pět a byly určeny pro členy oddílu starší 15 let. Nachodili jsme na nich přes 200 km většinou v horském pásmu s plnou polní na zádech. Kde všude jsme putovali:

Oravské Beskydy - květen 2001

Vystoupili jsme tehdy na Babiu Horu (1725m) ležící v nejsevernějším výběžku Slovenska.

Český les- září 2001

Tohoto vandru se zúčastnili Pytlík, Švestka, Šplhoun, Vlk, Ove a v Praze se k nám připojil Rabín. Do Dolní Kubice jsme dorazili časně ráno, a tak jsme si na nádražičku schrupli. Kolem sedmé ráno jsme se všichni krom Švestky vzbudili a odešli ven. Rabín poprosil výpravčího zda by Švestku nevzbudil, ten prosbě vyhověl. My jsme vše sledovali oknem. Švestka se na nás naštvál a půl dne s námi nemluvil. Ten den jsme zdolali nejvyšší vrchol Čerchov (1042m). Když jsme večer vařili šlichtu, tak nám neprálo štěstí a chytli nás dva nepříjemní zelení mužičci. A protože lesní zákon hovoří jasně museli jsme oheň uhasit. Druhého dne jsme prošli zaniklými vesnicemi a marně hledali pramen. Večer, než jsme šli spát, byla obloha zatažená a Pytlík pronesl památnou větu: „Pršet nebude, jedině v noci.“ Poslední den jsme sešli do Poběžovic a odtud vlakem domů.

Bílé Karpaty- květen 2002

Tady byla stejná sestava jako na Čerchově krom Pytlíka a ještě s námi jeli Rabínovi přátelé. Bílé Karpaty, podle někoho nejkrásnější hory u nás, jsme navštívili v čase rozkvétajících orchidejí. Naše pouť vedla z Velké nad Veličkou přes nejvyšší horu Velkou Javořinu (970m) a Velký Lopeník (912m) do Žitkové, odkud jsme jeli autobusem do Bojkovic, kde jsme přesešli na vlak.

Karlovy Vary-červenec 2002

Půvaby našeho nejznámějšího lázeňského města obdivovali jen Vlk, Rabín a Šplhoun. První dva dny jsme chodili po Varech a jejich malebném okolí. Třetího dne jsme navštívili zámek Bečov nad Teplou, jenž ve svých útrobách ukrývá relikviář svatého Maura - po korunovačních klenotech nejvzácnější památku. Odtud jsme již vyrazili do Krušných hor, kde na nás čekalo opravdu krušné počasí. Tady jsme na vlastní oči viděli to, čemu se říká umírání lesů. V tamějších lesích jsme narazili na podivínského dederóna, kterému jsme takřka nic nerozuměli. Měl také zvláštní styl sbírání hub, když nějakou viděl, tak vykopl a jeho choť za ním chodila a sbírala je. Z větších vrcholů jsme zdolali Blatenský vrch pyšnicí se rozhlednou, na kterou jsme však nelezli, jednak protože přšelo a byla mlha a také protože dřevěný vstup shořel po návštěvě mladých Holanďanů. Vylezli jsme na nejvyšší zdejší kopec – Klínovec (1244m). V Jáchymově jsme obdivovali to, jak se bolševik dovedl vypořádat s areály nechvalně známých uranových dolů a pracovních táborů. Všude byly jen haldy hlušiny a občas jsme narazili na betonové základy budov. Člověk má na takovýchto místech zvláštní stísněné pocity úzkosti. Odtud jsme vyšli na Plešivec (1048m). Odtud je asi nejlepší rozhled do okolí. Pak následovala cesta do Hroznětína, kde jsme nasedli na vlak.

Železné hory-květen 2003

Zatím poslední akce se také nehonosila hojnou účastí. Putování z Březinky do Hlinska se zúčastnili Pytlík, Vlk, Ove, Šplhoun. Cestou jsme narazili na zemljanky, ve kterých se ukrývali partyzáni za 2. světové války. Navštívili jsme zříceninu hradu Lichnice, v Běstvině se podivili nad chátrajícími barokními skvosty architekta Santiniho. Dalšího dne jsme ztratili asi hodinu vyndáváním klíšťat. Celkem v Železných horách nasbírali 40 klíšťat, přičemž nejpilnějším sběračem byl Šplhoun, nachytl jich totiž 20.

5. oddíl – Klub old skautů

Tomáš Jírů

Old skauti se říká dospělým členům Junáka starších 21 let, kteří zpravidla nepracují s dětmi, resp. nevěnují se vedení oddílů. V našem středisku máme 20 old skautů všech věkových generací, od pamětníků prvorepublikového skautování přes činovníky konce let šedesátých až po bývalé vůdce oddílů z let devadesátých. Scházejí se ve skautském domě ve své klubovně, která je zároveň „kotelnou“ a po generální opravě skautského domu bude též zasedací místností střediskové rady.

Každému skautskému středisku se těžko pracuje bez zkušených old skautů. Jsme rádi, že náš současný Klub, jenž vede bratr J. Švec – Multy, navazuje na proslulou old skautskou tradici, která vznikla již v prvních letech existence Junáka na hlinecku. Old skautům např. vděčíme za řádně provedenou restituci skautského domu a za jeho správu, za vedení účetnictví střediska, za materiální

podporu činnosti, za shánění sponzorských příspěvků a vybavení tábora, za pomoc při opravě skautského domu, za vaření a hospodaření na táborech. Výčet těchto skutků by mohl být mnohem delší.

Řada old skautů je ve věku, kdy již dostávají různá skautská vyznamenání za dlouholetou činnost a přínos Junáku. Přesto zůstali duchem mladí a v rozdávání elánu často předčí i nás mladé.

Kapka – skautská humanitární akce

Zdeněk Málek - Ove

Roverský kmen každoročně koncem června pořádá jednodenní dobročinnou akci Kapka, jejíž výtěžek putuje na konto Nadace pro transplantaci kostní dřeně. Cílem této nadace je získávání prostředků pro léčení poruch krvetvorby (např. leukémie).

V Hlinsku probíhá Kapka na obou čerpacích stanicích již od roku 2000. Účastní se jí junáci starší 15 let, oblečení do bílých triček se skautskou lilí a symbolikou Nadace. Skauti během tankování pohonných hmot umývají řidičům skla, vybírají od nich dobrovolné příspěvky a rozdávají letáky informující i činnosti Nadace. Reakce řidičů bývají kladné i záporné, někteří nás považují za inventář čerpací stanice a umýt sklo nechtějí, jiní ochotně přispějí i bez umytého skla. Většina hlineckých i přespolních řidičů je vstřícná a má pro naši činnost pochopení, ty druhé s vyloženě neurvalým chováním bychom za celý den spočítali na prstech jedné ruky.

V každém ročníku Kapky vybereme přibližně 8.000 Kč, které vzápětí putují na konto Nadace. Proto bychom tímto rádi poděkovali všem řidičům za příspěvky a (slovy jednoho skauta) „i jejich autům, že při umývání skel ochotně postály.“

SKAUTSKÝ DOMOV – GENERÁLNÍ OPRAVA

Martin Hladký - Matty

V roce 1989 obnovená skautská místní organizace požádala o navrácení svého Skautského domova v Hlinsku v ulici Nad Parkem 1317. Domov začali stavět skauti v roce 1968, ale politická situace se brzy změnila natolik, že skautská činnost byla na dlouhou dobu zakázána. Domov byl převeden do vlastnictví Městského národního výboru Hlinsko v Čechách a v akci „Z“ 1972 dokončen.

Skautský domov byl fyzicky vrácen 5. dubna 1990 zpět skautské organizaci. Při předání byla provedena obhlídka celého objektu. První podlaží se skládalo ze dvou kluboven, zasedací místnosti a sociálního zařízení. Vše bylo předáno bez inventáře, jedna klubovna byla v rozestavěném stavu s tím, že dokončovací práce provede nový majitel objektu.

V havarijním stavu nebyla však jen jedna klubovna, o níž se mluví v předávacím protokole, který v roce 1990 podepsali vedoucí odboru školství Václav Musil a vůdce střediska Otakar Volejník, ale celý domov – špatná elektroinstalace, voda, topení, ...

Opravovat se mohlo pomalu a jen to, na co stačily vlastní zdroje. Je třeba připomenout i skutečnost, že naše středisko bylo bez inventáře či táborového vybavení, které na konci 60. let vlastnilo. Inventář i vybavení bylo nutno postupně doplnit, abychom mohli pokračovat ve své činnosti.

V obou případech jde o vysoké finanční prostředky. Pro uspořádání prvního polistopadového tábora v roce 1991 v Šiškovcích jsme si táborové vybavení museli pronajmout či vypůjčit. Na vlastní hrubé vybavení tábora se podařilo peníze shromáždit během dalšího roku, takže na druhý tábor v roce 1992, tentokrát v Boru u Skutče, jsme jeli již s vlastními stany a kuchyní.

Kvůli nedostatku finančních prostředků pro skautský domov se opravovala pouze ta nejnutnější místa např. oprava poklopu na střeše. Na začátku 90. se podařilo zavést do domova plyn. Tato investice znamenala obrovský vír ve střediskové pokladně, a to i přes mnoho brigádnických hodin.

Další léta jsme doplňovali tábornické vybavení a pracovali drobných úpravách. Na konci listopadu 2001 prasklo vodovodní potrubí. Rozpočet na rekonstrukci činil daleko více než bychom mohli dát z vlastních zdrojů. Tehdy naše středisko dostalo 16.500,-- Kč (tj. 70 % celkových nákladů) z havarijního účtu Ústřední rady Junáka.

Bylo zrekonstruováno vodovodní potrubí, ale jednalo se pouze o jednu věc z mnoha, která se uvedla do pořádku. Použitelný byl pouze omezený počet zásuvek, světel, ústřední topení téměř netopilo atp. Středisková rada v roce 2002 zpracovala projekt na generální opravu celého domu a poslala ho Ústřední radě Junáka do Prahy, která ho ve spolupráci s MŠMT posuzovala. Celý projekt a vyřizování případných finančních prostředků trvalo přes půl roku. Na dodržení všech podmínek byly stanoveny velmi krátké lhůty. Po všem úsilí nám byla schválena maximální dotace ve výši tzv. 70% všech nákladů tj. ve výši

314.000,-- Kč. Peníze byly schváleny, ale disponovat jsme s nimi mohli až na konci září. Proběhla rekonstrukce okapů, hromosvodů, izolace, ústředního topení, elektroinstalace, oken, dveří + nátěry, podlah.

Všechny uvedené práce byly provedeny během tří měsíců. Skauti odpracovali přes 500 brigádnických hodin.

V souvislosti s touto pro nás náročnou investiční akcí je třeba poděkovat i panu Pavlu Hladkému, který vykonával po celou dobu stavební dozor.

Na letošní rok jsou připraveny rekonstrukce komínů a stavba zádveří – tepelné izolace hlavního vchodu.

V opravách domova je třeba dále pokračovat, ale vše je závislé na finančních prostředcích. Za jakékoliv příspěví na účet střediska č. ú.: 1142470379/0800 předem děkujeme.

Na generálních opravách se podílely tyto firmy:

- fa Jiří Málek, Luční 1367, Hlinsko v Čechách
rekonstrukce hromosvodů, elektriky, rozvaděče

- fa Josef Staněk, Kameničky 175

rekonstrukce: ústřední topení

- fa Jiří Švec, Rokycanova

rekonstrukce: okapů a svodů

- fa Milan Cempírek, Jeníkov 109

nátěry oken, mříží, dveří, ...

ZE VZPOMÍNEK KAMZÍKA

Tomáš Jirů

Jako malý kluk jsem četl foglarovky (máme doma výtisky poválečné a ze šedesátých let), tehdy schované v knihovně za jinou, „nezávadnou“ literaturou. V těch knihách byla pojmenovaná touha po dobrodružství a nevšedních zážitcích, kterou jsem cítil, inu asi jako každý kluk. Měl jsem tedy tuto touhou díky četbě spojenou se skautováním. S velkou radostí jsem přijal zprávu, že u nás v Hlinsku „už zase“ skauti jsou a že se mohou přijít podívat.

Na konci září 1990, bylo mi jedenáct let, jsem navštívil poprvé páteční schůzku „čtyřky“ a jaksi samozřejmě jsem se zařadil k družině Kamzíků. Skautský dům byl tenkrát v nepříliš dobrém stavu a schůzky se konaly většinou ve sklepě, když to nešlo venku. Od toho dne se páteční schůzky staly na několik let součástí mého života. Hráli jsme nejrůznější hry, jezdili jsme na výpravy, vydávali družinový časopis, naučili jsme se spoustu dovedností a praktických figlů pro zvládání nejrůznějších situací. Mnohé z toho si pamatuji a používám dodnes. To, co jsme četli v knížkách, jsme si ověřovali ve skutečnosti. Určitě jsme toho mohli stihnout víc, ale byli jsme první generace skautů po znovuoobnovení Junáka. Teprve jsme si vytvářeli vlastní oddílové tradice, sehrávali partu. I tehdejší vůdcové si museli dohánět činovníckou kvalifikaci.

Po necelém roce v červenci 1991 jsme jeli na první tábor do Šiškovic. To bylo něco pro kluky a děvčata! Většina z nás byla poprvé takhle dlouho mimo domov a ještě k tomu pod stany. Tábor byl vůbec první podnik, na kterém se sešlo celé středisko. Dokonce jsem byl překvapen, že potkávám tváře známé ze základní školy, kluky z družiny Medvědů a Mustangů. Mívali schůzky v jiné dny a nikdy jsme se před táborem nesetkali jako skauti. Družina Jestřábů nepřežila první rok činnosti, ale na jejích troskách vyrostla nová družina Muflonů. Pak tu byly dívčí oddíly a old skauti. Teprve dnes vím, jak náročné muselo být uspořádání prvního tábora po 21 letech i jak velkou radost z úspěšného výsledku museli vůdcové mít. Jako táborníci jsme byli velcí nešikové, ale učili jsme se rychle. Při závěrečném táborovém ohni jsme slavnostně skládali skautský slib. Na tento okamžik nezapomenu nikdy...

Další léta už středisko fungovalo normálně. Vzpomínám si, že i moji Kamzíci prošli krizí, která nás však stmelila, a pak už jsme směle soutěžili s Mustangy, která družina je sehranější. A soutěžení pokračovalo i na dalších táborech, prvním v Boru u Skutče. Tamější tábořiště se stalo na dalších deset let naším letním domovem (tradice byla přerušena až letos). Z té doby pochází Kronika družiny Kamzíků, do níž jsem dva roky zaznamenával každou družinovou schůzku, výpravy a každý táborový den v Boru.

S odchodem na střední školu vyprchal i zájem o skautování a téměř celá naše první generace kluků skautovat přestala. Také já jsem začal mít jiné zájmy, možná jsem ani nebyl vždy věrný skautskému zákonu, i když mezi mládeží jsem se pohyboval stále. Jediným spojením s hlineckými skauty pro mě byly

každoroční návštěvy u Lídy Slabé o velikonočním pondělí. Popovídali jsme si, co je ve středisku nového, kolik chodí dětí, kdo vede oddíly, co se opravuje, takže jsem stále věděl, co se děje. V době, kdy jsem se seznámil s Mattym, současným vůdcem střediska, jsem už věděl, že se po vysoké škole vrátím zpátky do Hlinska. Lidí jak víme není nikdy dost a jistě můžu v ledasčems pomoci, proto nebylo třeba velkého přemlouvání k návratu do střediska. Cítím to jako závazek vůči dnešním dětem za to, co kdysi dospělí věnovali jako dětem nám. A protože mi skautování po loňském táboře přerušila vojenská základní služba, už teď se těším na podzim „do civilu“.

Sv. Don Bosco, zakladatel kongregace salesiánů, řekl: „Chceš-li udělat něco velkého, vychovávej mládež.“ A kdo by nechtěl udělat něco velkého?

KALENDÁRIUM

- 1857 - 22. února se narodil v Londýně Robert Stephenson Smyth Powell, z zakladatel skautingu a světový náčelník skautů (příjmení Baden-Powell přijala rodina později.)
- 1860 - 14. srpna se narodil v Anglii Ernest Evan Thompson Seton, zakladatel Woodcraftu, první náčelník skautů USA
- 1865 - se narodil Alois Sokolovský, vrchní soudní oficiál v Hlinsku, první předseda Místního sdružení přátel Junáka (MS), první čestný člen a čestný předseda
- 1872 - 24. března se narodil Josef Bláha, dozorce vězňů, dlouholetý činovník MS, čestný člen, zemřel 20. 2. 1942
- 1876 - 5. září se v Praze narodil Antonín František Svojsík, zakladatel českého skautingu. Místo jména František používal přezdívku Benjamin. Zemřel 17. 9. 1938
- 1889 - 22. února se narodila Olave St.Clair Soames, provdaná Baden-Powellová, světová náčelnice skautek, zemřela 25. 6. 1977
- 1890 - 22. listopadu se narodil Viktor Taussig, úředník, spoluzakladatel hlineckého skautingu, dlouholetý a čestný předseda MS, vůdce oddílu, okresní a župní zpravodaj, umučen v koncentračním táboře v Litoměřicích
- 1901 - 5. dubna se narodil Rudolf Plajner, od roku 1939 náčelník Junáka. Zemřel 23. 6. 1987
- 1901 - 14. září se narodila zakladatelka hlineckého dívčího oddílu Ludmila Dvořáková. Zemřela v USA 25. září 1968
- 1902 - 14. dubna se narodil spoluzakladatel a první vedoucí skautského oddílu v Hlinsku, dlouholetý činovník Jiří Skála. Zemřel 2. 6. 1982
- 1902 - 10. listopadu se narodil Antonín Císař, spoluzakladatel hlineckého skautingu, dlouholetý činovník. Zemřel 9. 1. 1968
- 1905 - 17. října se narodil Karel Závíška, odborný učitel, okresní zpravodaj a obětavý činovník. Zemřel 2. 5. 1980
- 1916 - 3. dubna se narodil Vladimír Akrman, člen OS, za ilegální činnost byl vězněn a popraven 6. 5. 1942 v Mauthausenu
- 1918 - 28. října byla vyhlášena Československá republika a junáci nastoupili do služby Národního výboru. Druhého dne byla zřízena skautská pošta a vydány první skautské známky na světě. V tomto roce byl založen v Hlinsku první skautský oddíl
- 1923 - 20. března zemřel Ota Skála, zakládající člen hlineckého skautingu. Narozen 15. 6. 1899
- 1923 - nastal rozkvět hlineckého skautingu. Byl založen dívčí oddíl,

2. oddíl skautů a Místní sdružení přátel Junáka. Utvořen skautský okres z nově vzniklých oddílů ve Rváčově, Trhové Kamenici, Vítanově a družin v Blatně a Údavech
- 1924 - 10. února junáci pořádali první lyžařské závody v Hlinsku
- 1924 - byl založen 34. Klub oldskautů za vedení Emiliána Komínka
- 1925 - 19. září zavítal do Hlinska zakladatel A. B. Svojsík
- 1926 - 22. až 24. května se konaly skautské slavnosti a 23. května byl položen základní kámen ke stavbě Skautského domova
- 1927 - 25. až 26. června se konal sjezd župy německobrodské a slavnostní otevření Skautského domova v Olšinkách
- 1930 - 4. ledna se uskutečnil v Sokolovně 1. skautský ples
- 1931 - 11. ledna pořádal Junák závody v běhu na lyžích
- 1935 - 31. října do Hlinska přišel Míra Kučera, učitel, který vnesl do činnosti střediska nový směr
- 1938 - 11. dubna vystoupil na členské schůzi Junáka v Hlinsku zpravodaj náčelnictva svazu bratr Rudolf Plajner
- 1938 - 20. až 21. srpna se konaly skautské slavnosti u příležitosti 20. výročí založení skautingu v Hlinsku
- 1938 - 17. září zemřel A. B. Svojsík. Pohřbu 20. září se zúčastnili bratři Císař, Šulc, Ruprecht, Musil a sestry Císařová a Bláhová
- 1939 - 8. ledna pořádal Junák lyžařský přebor Čech, skautské župy Jiráskovy a města Hlinska
- 1940 - 28. října vydal K. H. Frank v zastoupení říšského protektora v Čechách a na Moravě nařízení o rozpuštění Junáka
- 1942 - v koncentračním táboře byli umučeni bratři Viktor Taussig, Vladimír Akrman, Ota a Jindřich Vohryzkovi
- 1945 - během Pražského květnového povstání se obnovila skautská činnost a skauti i v Hlinsku nastoupili do služby
- 1945 - 22. až 23. června jsou hlinečtí skauti ve službě v Ležákách při třetím výročí vyhlazení obce
- 1945 - 23. července až 11. srpna pořádají hlinečtí skauti a skautky své první poválečné tábory na pomoc při sklizni úrody v pohraničí v Černovíru a Libchavách
- 1945 - zřízení skautské rezervace na Ratajích se 4 klubovnamy
- 1946 - 28. až 30. června pořádány Junácké oblastní závody a sjezd Východočeské oblasti za přítomnosti náčelníka Junáka bratra Rudolfa Plajnera
- 1947 - bratr Milan Hájek se zúčastnil světového VI. jamboree ve Francii a sestra Květa Ježdíková Světového setkání skautek v Anglii
- 1948 - 29. března byl Junák začleněn do Svazu československé mládeže. Začala druhá likvidace našeho skautingu
- 1948 - 30. září byl poslední ultimativní den povinného vstupu členů Junáka

- do ČSM. Řada činovníků to odmítla a jejich oddíly ukončily činnost.
- 1968 - 29. března se konalo v Praze obnovující setkání skautů a skautek z celé republiky
- 1968 - 8. dubna v sále JKP na Drahách byla uspořádána beseda k obnovení Junáka v Hlinsku
- 1968 - U příležitosti 50. výročí založení skautingu v Hlinsku byly zahájeny práce výstavby nového Skautského domova
- 1968 - 23. a 24. listopadu se konal v Praze III. Junácký sněm
- 1969 - 26. února se konal střediskový sněm, na kterém byl zvolen bratr Bohuslav Růžička vůdcem střediska
- 1969 - 10. února vydán příkaz ke zboření starého Skautského domova v Olšinkách
- 1969 - 17. listopadu byl na zasedání ÚV KSČ přijat základ budování SSM a Pionýra a tím se rozhodlo o nové již třetí likvidaci Junáka
- 1970 - 31. ledna pořádalo středisko 1. junácký zimní sraz
- 1970 - 1. září byla rozhodnutím nelegálně sestavené Ústřední rady Českého Junáka ukončena činnost k 15. září 1970
- 1970 - 2. října byl Český Junák oficiálně zrušen ministerstvem vnitra
- 1989 - 17. listopadu brutálním zásahem proti průvodu studentů v Praze začala „Sametová revoluce“, která smetla komunistickou diktaturu. Opět se otevřela cesta pro skauting
- 1989 - 2. prosince se konalo v Praze setkání skautských činovníků směřující ke třetímu obnovení Junáka
- 1989 - 7. prosince účast starých činovníků sester Polanské, Severinové a bratří Sejkory, Severina, Švece a Volejníka na okresním shromáždění v Chrudimi
- 1989 - 11. prosince se v klubovně Komorního divadla (Orlovně) sešli starší činovníci k obnově junácké organizace v Hlinsku
- 1990 - 1. března se v sále Komorního divadla konalo slavnostní obnovení činnosti Junáka v Hlinsku
- 1990 - 5. dubna navrácení Skautského domova do vlastnictví střediska
- 1990 - 3. prosince se konal střediskový sněm. Vůdcem střediska zvolen bratr Otakar Volejník
- 1992 - 7. března zemřel bratr Bohuslav Růžička, stavení technik, střediskový vůdce v letech 1945-1970. Narozen 24. 11. 1919
- 1993 - 28. listopadu dokončena plynofikace Skautského domova a zrušen topný kanál z hudební školy
- 1993 - 18. září se konal 2. střediskový sněm. Vůdcem střediska znovu zvolen Otakar Volejník
- 1996 - 19. února se konal 3. střediskový sněm a opět zvolen bratr Otakar Volejník vůdcem střediska

- 1996 - 9. března byl pořádán v našem Skautském domově IV. volební sněm Okresní rady Junáka
- 1997 - 8. května uspořádalo středisko z pověření Okresní rady Junáka okresní kolo Svojsíkova závodu pro skauty a skautky
- 1997 - 20. až 29. června proběhlo v Praze mezinárodní setkání skautů a skautek FÉNIX 97
- 1998 - 7. května se konalo ve Skautské domově slavnosti shromáždění k 80. výročí založení skautingu v Hlinsku
- 1998 - 25. září na 4. střediskovém sněmu byla zvolena sestra Květoslava Chaloupková vůdkyní střediska
- 2000 - 27. ledna zemřel bratr Julius Slabý (narozen 4. 2. 1932), člen střediskové rady
- 2000 - 4. února zemřel Vlastimil Skála (narozen 24. 10. 1905), poslední zakládající člen skautského oddílu v Hlinsku
- 2001 - se konal 5. střediskový sněm, který zvolil Martina Hladkého vůdcem střediska
- 2002 - 17. března zemřel skautský vůdce a činovník Stanislav Zedníček (narozen 17. 8. 1914), učitel a básník
- 2002 - na podzim zahájena rozsáhlá rekonstrukce Skautského domova v Hlinsku (nové ústřední topení, okapy, elektroinstalace, izolace stropů, kuchyňský kout, výstavba nové klubovny 4. oddílu)

ČINOVNÍCI JUNÁKA V HLINSKU
v období od založení 1918 do rozpuštění v roce 1940

Starosta místní rady: Sokolovský Alois, Taussig Viktor

Členové: Akrman Vladimír, Bláha Eduard, Bláha Josef ml, Bláha Josef st. Bláha Oldřich, Bláhová Žofie, Bouška Stanislav, Braun Josef, Brdčíčko, Cach Stanislav, Císař Antonín, Čermáková Marie, Fidler Jiří, Hromádko, Karlík Jaroslav, Křepelka Josef, Kučera Jaromír, Kunc, Kyncl Vojtěch, Lorenc Jan, Marvan Václav, Pejpa, Pohořelý, Podrazil Karel, Poula Jaroslav, Prokop Jaroslav, Sejk Václav, Sejkora Josef, Skála Vlastimil, Šafránek Otomar, Šmahel Josef, Šrámek Karel, Šulc Jaroslav, Švadlenka Karel, Švanda Oldřich, Trnka Jiří, Trojan Jaroslav, Závaška Bohuslav, Zedníček Stanislav, Zeman Vladimír, Zrůst Josef, Zuzan Pavel

Okresní zpravodaj: Císař Antonín, Dřevíkovský Jindřich, Taussig Viktor, Závaška Karel

Sborový vůdce: Císař Antonín, Kučera Jaromír, Podrazil Karel

Vedoucí oddílů: Akrman Miroslav, Bláha Eduard, Cach Stanislav, Císař Antonín, Hegr Václav, Křivský, Kučera Jaromír, Mládek Emil, Podrazil Karel, Prokop Jaroslav, Růžička Bohuslav, Sejkora Josef, Skála Jiří, Skopeček, Sýkora (Rváčov), Šimek Karel, Šrámek Lubomír, Taimer, Taussig Viktor, Trojan Jaroslav, Vacek (Vítanov), Valena Jan, Vohryzek Jindřich, Vohryzek Ota, Závaška Karel, Zedníček Stanislav
 Bláhová Žofie, Císařová Vlasta, Čemáková Marie, Dvořáková Ludmila, Filipiová, Hladová, Křepelková Julie, Pejpová Libuše, Pošvářová Heda, Ruprechtová Květa, Zlevorová

v období obnovení v roce 1945 do dalšího rozpuštění v roce 1948

Vůdce střediska: Bohuslav Růžička

Činovníci: Akrman Miroslav, Císař Antonín, Fidler Jiří, Karlík Jaroslav, Kňourková Dana, Lorenc Jan, Novotný Zdeněk, Pilar Bohuslav, Podrazil Karel, Prokop Jaroslav, Rosůlek Václav, Skála Jiří, Švadlenka Karel, Šulc Jaroslav, Trnka Jiří, Závaška Karel, Zedníček Stanislav

Vedoucí oddílů: Blažejovský Mojmír, Hájek Milan, Hochmann Rudolf, Jaroš Ladislav, Káva, Mikeška Bohuslav, Otradovský Jiří, Ruprecht Zdeněk, Svoboda, Šimek Jiří, Švadlenka Zdeněk, Červenka Vladimír
 Břízová Vlasta, Císařová Věra, Císařová Žofie, Čápková Františka, Ježdíková Květa, Pekarová Věra, Prokopová Marie, Stehnová Libuše, Šafránková Alena

ČINOVNÍCI STŘEDISKOVÉ RADY JUNÁKA V HLINSKU

1969-70	Vůdce střediska	Bohuslav Růžička
	Zástupce vůdce	Konečná Věra, Skála Jiří, Kettner Jan
	Výchovný zpravodaj DK	Eva Polanská
	Výchovný zpravodaj CHK	Jiří Švec
	Předseda revizní komise	Zdeněk Novotný
	Člen revizní komise	Břetislav Přiklopil
	Tajemník	Jiří Trnka
	Hospodář	Jaroslav Prokop
	Zdravotník	MUDr. Miloslav Horský
	Zapisovatel	Josef Lukšan
	Propagační referent	Jiří Otradovský
	Matrikář	Jiří Fidler
	Členové	Františka Skřápková, Josef Braun, Josef Čížek, Lubomír Němec, Karel Závíška st.
	Zástupce předsedy OR	Jiří Švec
	Vedoucí oddílů	Jaroslav Sejkora, Jaroslav Severin, Jiří Skála, Otakar Volejník, Karel Závíška ml.
		Věra Konečná, Eva Polanská, Libuše Maňásková, Marie Prokopová
1990-92	Vůdce střediska	Otakar Volejník
	Výchovný zpravodaj DK	Eva Polanská
	Výchovný zpravodaj CHK	Pavel Štorek
	Zpravodaj klubu OS	Jiří Švec
	Předseda revizní komise	Jaroslava Marvanová, Petr Vobejda
	Tajemník	Vladimír Severin
	Hospodář	Jaroslav Prokop
	Zdravotník	MUDr. František Poukar
	Správce majetku	Jiří Štika
	Vedoucí oddílů	Miroslav Batelka, Karel Kysilko
		Jaroslav Severin, Pavel Štorek, Jiří Švec, Petr Vobejda
		Hana Adámková, Květoslava Chaloupková, Marie Vašková

1993-95	<p>Vůdce střediska Výchovný zpravodaj DK Výchovný zpravodaj CHK Zpravodaj klubu OS Předseda revizní komise Člen revizní komise Tajemník Hospodář Zdravotník Správce majetku Vedoucí oddílů</p>	<p>Otakar Volejník Květoslava Chaloupková Petr Vobejda Jiří Švec Ludmila Slabá Jaroslava Marvanová Milan Konečný Jaroslav Prokop MUDr. František Poukar Ing. Julius Slabý Milan Konečný, Jiří Švec, Petr Vobejda Květoslava Chaloupková, Hana Janderová, Helena Vobejdová</p>
1996-98	<p>Vůdce střediska Výchovný zpravodaj DK Výchovný zpravodaj CHK Zpravodaj klubu OS Předseda revizní komise Člen revizní komise Hospodář Zdravotník Správce majetku Vedoucí oddílů</p>	<p>Otakar Volejník Květoslava Chaloupková Jiří Švec Jiří Švec Ludmila Slabá Jaroslav Severin, Hana Adámková Jaroslav Prokop MUDr. František Poukar Ing. Julius Slabý Martin Hladký, Kamil Růžička, Jiří Švec, Petr Vobejda, Vlado Voříšek Radka Machatová, Helena Vobejdová</p>
1998-2000	<p>Vůdce střediska Výchovný zpravodaj DK Výchovný zpravodaj CHK Zpravodaj klubu OS Předseda revizní komise Člen revizní komise Tajemník Hospodář Zdravotník Správce majetku Vedoucí oddílů</p>	<p>Květoslava Chaloupková Radka Machatová Martin Hladký Jiří Švec Jaroslav Prokop Ludmila Slabá Otakar Volejník Dana Mášková Dana Drahošová Ing. Julius Slabý Martin Hladký, Petr Vobejda, Jiří Švec, Vlado Voříšek Radka Machatová</p>

2001-03	Vůdce střediska	Martin Hladký
	Zástupce vůdce	Petr Vašek
	Výchovný zpravodaj DK	Radka Machatová
	Výchovný zpravodaj CHK	Kamil Růžička
	Zpravodaj klubu OS	Jiří Švec
	Předseda revizní komise	Ludmila Dalecká
	Člen revizní komise	Ludmila Slabá
	Tajemník	Otakar Volejník
	Hospodář	Dana Mášková
	Zdravotník	Dana Drahošová
	Vedoucí oddílů	Martin Hladký, Roman Hampejs, Kamil Růžička, Jiří Švec Květoslava Chaloupková, Radka Machatová

VŮDCI STŘEDISKA

BOHUSLAV RŮŽIČKA, ředitel stavebního podniku

24. 11. 1919 – 7. 3. 1992

Vůdce střediska 1945 – 1970

Mezi skauty přišel ve třicátých letech a v Junáku pracoval do roku 1970. Aktivně se podílel na obnově činnosti v letech 1945 a 1968.

Velmi obětavě se věnoval výstavbě nového Skautského domova v letech 1968 – 1970, kdy celou stavbu po odborné stránce řídil.

Pro svoji skautskou činnost byl v sedmdesátých letech v zaměstnání perzekuován a přeřazen do funkce řadového stavbaře.

OTAKAR VOLEJNÍK, vedoucí textilního provozu

6. 3. 1927

Vůdce střediska 1989-1998

Na junáckou stezku vstoupil v roce 1938 a od té doby je věren skautským ideálům. Podílel se na obnově činnosti Junáka v letech 1945, 1968 i 1989. Byl zástupce oddílového vedoucího, oddílovým vedoucím, vůdcem střediska a od roku 1999 je jeho tajemníkem. Vedl tři letní tábory.

Je nositelem 65. čestných let, Medaile díky a Řádem čestné lilie v trojlístku.

Za svoji skautskou činnost byl v sedmdesátých letech v zaměstnání perzekuován a nucen změnit zaměstnání.

KVĚTOSLAVA CHALOUPKOVÁ, ředitelka mateřské školy

23. 10. 1954

Vůdce střediska 1998 – 2001

Členkou Junáka od roku 1968. Podílela se na obnově Junáka v roce 1989. Byla vedoucí roje světlušek a v letech 1993 – 1998 výchovným zpravodajem DK.

Vůdcovskou zkoušku složila v roce 1992. Je nositelkou 30. čestných let a Medaile díky.

MARTIN HLADKÝ, student Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci

27. 5. 1979

Vůdce střediska od roku 2001 dosud

Do junáckého oddílu vstoupil v roce 1991. Od roku 1995 byl oddílovým rádcem, později oddílovým vedoucím. V roce 2001 byl zvolen vůdcem střediska.

V roce 1995 absolvoval vůdcovskou zkoušku, v roce 2000 Ekumenickou lesní školu a v roce 2002 Instruktorskou lesní školu. Vedl tři letní tábory.

Za své snažení obdržel Medaili díky.

ČLENSKÁ ZÁKLADNA

ROK	Světlušky	Vlčata	Skautky	Skauti	Roveři	OS	Členů	z toho činovníci	
								Muži	Ženy
1923			16	81		24	121	5	1
1925			24	100		38	166	5	1
1926			32	122		40	194	11	2
1930		14	26	22					
1936		17	25	32		34	108		
1937	10	17	22	29		34	112		
1938	15	32	25	38		36	146	32	4
1945	45	72	100	145		39	401		
1968	22	33	30	25		30	140	12	12
1969	22	19	29	26		32	128	20	7
1970	19	23	31	21		32	126	20	7
1989						16	16	11	5
1990	28	20	19	39		29	135	14	10
1991	55	41	39	51	3	40	229	17	11
1992	15	16	28	38		34	131	13	9
1993	14	7	17	28		29	95	11	6
1994	4	10	22	9		27	72	6	6
1995	12	10	12	12		26	72	7	6
1996	12	12	20	13		27	84	10	4
1997	4	12	22	12		26	76	6	4
1998	5	12	19	15		29	80	9	6
1999	7	15	14	12	9	33	90	9	7
2000	5	17	7	16	6	41	92	11	6
2001	21	20	10	13	1	39	104	9	7
2002	16	15	12	22	8	39	112	9	8
2003							118		

JUNÁCKÁ KVALIFIKACE

Vůdcovská zkouška

v roce	1926	Císař Antonín
	1946	Marvanová Jaroslava
	1947	Konečná Věra
	1970	Velflová Eva
	1991	Polanská Eva
	1992	Janderová Hana
		Mošnerová Lucie
		Chaloupková Květoslava
	1994	Vobejda Petr
	1995 .	Voříšek Vladko
	1997 .	Machatová Radka
	1998	Hladký Martin
	1999	Růžička Kamil

Lesní škola

v roce	1936	Zedníček Stanislav
	1937	Ruprechtová Květa
	1945	Čejka Jan
		Němec Luboš
		Ruprecht Zdeněk
	2000	Hladký Martin
		Machatová Radka

Instruktorská lesní škola

v roce	2002	Hladký Martin
--------	------	---------------

JUNÁCKÉ ŘÁDY A VYZNAMENÁNÍ

ČESTNÝ ODZNAK ZA LÉTA SLUŽBY

je čestným odznakem za nepřetržitou službu v junáckém hnutí

- Za 20 let: Bidmon Ludvík, Čihák Jaromír, Konečný Milan, Kysilko Karel, Severinová Karla, Štěrbová Dana, Zelená Jindra
 Za 30 let: Adámková Hana, Chaloupková Květoslava, Severin Vladimír,
 Za 40 let: Benátský Eduard, Korejtko Jiří, Poukar František, MUDr., Záviška Karel ml.
 Za 45 let: Blažek Pavel, Jehlička Antonín, Severin Jaroslav, Slabá Ludmila, Slabý Julius, Ing.
 Za 50 let: Konečná Věra, Marvanová Jaroslava, Němec Lubomír, Polanská Eva
 Za 60 let: Prokopová Marie, Švec Jiří
 Za 65 let: Volejník Otakar
 Za 70 let: Prokop Jaroslav

VYZNAMENÁNÍ OBLASTI STŘÍBRNÉ ŘEKY

(regionální vyznamenání Pardubického kraje)

V roce 2003: Švec Jiří

MEDAILE DÍKŮ

uděluje se jako projev díky za prokázanou práci ve skautském hnutí zasloužilým členům Junáka

V roce	1935	Taussig Viktor
	1936	Císař Antonín
	1970	Konečná Věra Záviška Karel st.
	1995	Prokop Jaroslav Volejník Otakar
	1996	Švec Jiří
	1998	Chaloupková Květoslava Slabá Ludmila
	2003	Hladký Martin Machatová Radka Marvanová Jaroslava Polanská Eva Prokopová Marie Severin Jaroslav

JUBILEJNÍ MEDAILE ZA SLUŽBU VLASTI

udělovala se činovníkům, kteří pracovali ve skautském hnutí do roku 1948 a nastoupili k dílu obnovy v roce 1968

V roce 1968 Záviška Karel st.

VYZNAMENÁNÍ SYRINX

je udělováno činovníkům a členům kmene dospělých jako výraz uznání za dlouholetou a významnou práci.

V roce 1998 Prokop Jaroslav
Švec Jiří

ČESTNÝ ODZNAK ZA ČIN JUNÁCKÝ

je nejvyšším junáckým čestným odznakem za hrdinský čin.

V roce 1930 Stehno Milan za záchranu tonoucího
2000 Trocha Vojtěch za statečnost

VYZNAMENÁNÍ SVASTIKA NÁČELNICTVA

byla udělována zasloužilým činovníkům jako projev díky za vykonanou práci ve prospěch skautingu.

V roce 1932 Sokolovský Alois

ŘÁD ČESTNÉ LILIE V TROJLÍSTKU

je udělován zasloužilým bratrům, sestrám a příznivcům hnutí za vynikající zásluhy o skautské hnutí a celoživotní dlouholetou práci ve skautingu.

V roce 1998 Skála Vlastimil
Volejník Otakar

VYZNAMENÁNÍ JUNÁCKÝ KŘÍŽ ZA VLAST 1939-40

byl udělován členům a členkám za účast v národním odboji v letech druhé světové války.

V roce 1946 Akerman Vladimír in memoriam
Taussig Viktor in memoriam

SEZNAM TÁBORŮ

Rok	Místo tábora	Pořadatel	děti	dospělí	Vedoucí tábora
1920	Na stráni u Koutů	skauti			
1921	Borová	skauti			
1922	Toulovcovy skály	skauti			
1923	Pod Ohebem	skauti	25		
	U Krejcaru	skauti			
	Na Křižánkách	skauti			
1927	Česko-sas.Švýcarsko	skauti – putovní			
1933	U Dlouhého	skauti			
1934	U Dlouhého	skauti			
1935	U Dlouhého	skauti	27	1	M. Kučera
1936	U Dlouhého	skauti	20	1	M. Kučera
1937	U Dlouhého	skauti	22	1	M. Kučera
		vlčata	18	2	S. Zedníček
		skautky	23	2	Ž. Bláhová
1938	U Zahrádky	šotci			K. Ruprechtová
		skauti a OS			K. Podrazil
		vlčata			S. Zedníček
		skautky			Ž. Bláhová
1939	Na Borku	šotci			V. Císařová
		vlčata			S. Zedníček
1945	Černovír	skauti			O. Volejník-Ruprecht
	Libchavy	skautky			A. Šafránková
	Horní Babáky	vlčata			V. Červenka
1946	Mílovy	světlušky			M. Prokopová
		skauti			M. Hájek
	Na Borku	světlušky			V. Císařová
		skautky			K. Ježdíková
1947	Na Želivce	skautky			V. Pekařová
		skauti			M. Hájek
		skauti			M. Blažejovský
		skauti			L. Brabenec
1948	Mor.Křižánky	skautky			K. Ježdíková
1949	Zruč n.Sázavou	skauti			V. Rosůlek
		skautky			F. Čápková
1950	Vernéřovice	skauti			B. Mikeška
1969	U Čes.Cikánky	středisko chlapečtí	37	5	O. Volejník
		dívky			
1970	Na Polánce	středisko chlapečtí	52	5	O. Volejník
		dívky			

Rok	Místo tábora	Pořadatel	děti	dospělí	Vedoucí tábora
1991	Šiškovice	středisko chlapci	41	14	P. Štorek
		dívky	33		E. Polanská
1992	Bor u Skutče	středisko chlapci	34	11	P. Vobejda
		dívky	21		H. Zlesáková
1993	Bor u Skutče	středisko chlapci	24	9	P. Vobejda
		dívky	22		H. Janderová
1994	Bor u Skutče	středisko chlapci	28	12	P. Vobejda
		dívky	15		H. Vobejdová
1995	Bor u Skutče	středisko chlapci	34	10	P. Vobejda
		dívky	22		H. Chmelíková
1996	Bor u Skutče	středisko chlapci	20	7	P. Vobejda
		dívky	32		H. Vobejdová
1997	Bor u Skutče	středisko chlapci	27	10	P. Vobejda
		dívky	26		R. Machatová
1998	Bor u Skutče	středisko chlapci	29	12	P. Vobejda
		dívky	18		R. Machatová
1999	Bor u Skutče	středisko chlapci	32	8	P. Vobejda
		dívky	12		R. Machatová
2000	Bor u Skutče	středisko chlapci	30	12	P. Vobejda
		dívky	11		H. Vobejdová
2001	Bor u Skutče	středisko chlapci	30	13	M. Hladký
		dívky			R. Machatová
2002	Bor u Skutče	středisko chlapci	24	11	M. Hladký
		dívky	10		R. Machatová
2003	Slávkova Hůrka u Slatiňan	Středisko chlapci	26	12	M. Hladký
		dívky	16		R. Machatová

ÚČASTNÍCI TÁBORŮ

1969 Na Novinách u České Cikánky, 29.června až 12.července

Vedoucí tábora	Otakar Volejník
Zástupce	Jiří Švec, Jaroslav Sejkora
Hospodář	Antonín Jehlička
Kuchař	Zdeněk Sokolovský

Akrman František, Bidmon Jiří, Bidmon Ludvík, Červenka Vladimír, Dopita Miloš, Heliger František, Hrousek Jaromír, Jehlička Vladimír, Konečný Miloš, Konečný Pavel, Konečný Petr, Korejtko Zdeněk, Kysilko Karel, Lacina Jiří, Meduna Jaroslav, Plíšek Karel, Polanský Jiří, Prchal Karel, Řehák Tomáš, Říha Pavel, Sejkora Pavel, Slabý Petr, Švec Vlastimil, Tlustý Antonín, Tlustý Miloslav, Tuhý Miloslav, Vařečko Olin, Vašek Zdeněk, Vavroušek Petr Velfl Čestmír, Velfl Karel, Volf Jiří, Volf Milan, Volejník Otakar, Zavřel Josef

1970 U Polánky nedaleko Nových Hradů, 4. až 17. července

Vedoucí tábora	Otakar Volejník
Zástupce	Jiří Švec, Jaroslav Sejkora
Hospodář	Antonín Jehlička
Kuchař	Zdeněk Sokolovský

Akrman František, Balek Jiří, Bidmon Jiří, Bidmon Ludvík, Bosák Jan, Bureš Miroslav, Cupal Ladislav, Červenka Vladimír, Dopita Miloš, Dospěl Bohuslav, Dospěl Zdeněk, Forman Josef, Hertl Milan, Kaupa Miroslav, Kavalír Pavel, Klabeneš Pavel, Konečný Luděk, Konečný Milan, Konečný Pavel, Konečný Petr, Kopecký Ladislav, Korejtko Zdeněk, Kysilko Karel, Lacina Jiří, Lukšan Josef, Meduna Jaroslav, Němec Milan, Plíšek Karel, Polanský Jiří, Prchal Karel, Rašín Milan, Řehák Tomáš, Říha Pavel, Sejkora Pavel, Sejkora Petr, Slabý Petr, Šmahel Petr, Štulajtr Ladislav, Švec Vlastimil, Tuhý Miloslav, Vařečka Oldřich, Vašek Josef, Vašek Zdeněk, Velfl Čestmír, Velfl Karel, Vinklář Petr, Vokáč Robert, Volejník Otakar, Zavřel Karel, Zavřel Stanislav, Zavřel Josef, Zezula Ladislav

1991 Šiškovice, 1. až 14. července

Vedoucí táborů	Eva Polanská
Vedoucí tábora skautek	Hana Adámková
Vedoucí tábora skautů	Pavel Štorek
Hospodář	Jiří Švec
Kuchařky	Květa Chaloupková, Ludmila Slabá
Činovníci	Hana Janderová, Miroslava Odvárková, Milan Konečný, Pavel Rybenský, Petr Vobejda, Jiří Štika, Otakar Volejník

Adámková Hana ml., Boháčová Hedvika, Dospělová Veronika, Dvořáková Miluše, Flídrová Lucie, Homoláčová Lenka, Horáková Dana, Horáková Jana, Jelínková Jana, Kárníková Bohdana, Kášová Adéla, Kopečná Petra, Kysilková Gabriela, Kysilková Lucie, Medunová Zuzana, Moučková Růžena, Novotná Lenka, Novotná Milada, Odvářková Pavla, Rohrbachová Hana, Saifrová Lucie, Šitnerová Kateřina, Šmaterová Simona, Štorková Zuzana, Tichá Anita, Tuhá Iva, Tunková Petra, Uchytlová Lenka, Vařečková Lenka, Vobejdová Lucie, Vosmíková Martina, Zlesáková Markéta, Zlesáková Michaela

Adámek Martin, Adámek Pavel, Bača Ondřej, Balek Zdeněk, Bláha Vlastimil, Bouška Jiří, Dopita Tomáš, Dušek Milan, Fiala Jan, Hladík Jaroslav, Hospodář Jan, Chaloupka Jan, Jelínek Martin, Jírů Tomáš, Kalous Ondřej, Kopečný Martin, Korber Michal, Martínek Michal, Mifek Jiří, Modráček Aleš, Modráček Milan, Musil Tomáš, Němec Petr, Novák Pavel, Novák Ladislav, Odvárka Petr, Pavliš Petr, Ročárek Jiří, Rohrbach Milan, Rybenský Pavel ml., Semerád Tomáš, Šafránek Pavel, Štorek Michal, Štulík Pavel, Švec Jiří nejml., Uchytíl Luděk, Vobejda Petr ml., Vodvárka David, Voříšek Vladko, Zelený Filip, Zíb Tomáš

1992 Bor u Skutče, 4. až 18. července

Vedoucí tábora skautek	Helena Zlesáková
Vedoucí tábora skautů	Petr Vobejda
Zdravotník	Miroslava Odvářková, Pavel Štorek
Hospodář	Jiří Švec
Kuchařky	Květoslava Chaloupková, Ludmila Slabá
Činovníci	Hana Adámková, Hana Janderová, Milan Konečný, Pavel Rybenský, Vlado Voříšek, Otakar Volejník

Adámková Hana ml., Albrechtová Jitka, Boušková Petra, Horáková Dana, Horáková Jana, Kášová Adéla, Kysilková Lucie, Machatová Radka, Novotná Milada, Odvářková Pavlína, Roušarová Zdenka, Štorková Zuzana, Švandová Pavla, Uchytlová Lenka, Vařečková Lenka, Vašková Pavlína, Vodová Pavla, Vodová Pavla, Vosmíková Martina, Zlesáková Markéta, Zlesáková Michaela

Adámek Martin, Adámek Pavel, Bača Ondřej, Bláha Vlastimil, Bouška Jiří, Dopita Tomáš, Drdlík Martin, Dušek Milan, Havelka Jan, Havelka Miloš, Chaloupka Jan, Jírů Tomáš, Kalous Ondřej, Kopečný Martin, Korber Michal, Martínek Michal, Mifek Jiří, Modráček Aleš, Novák Ladislav, Novák Pavel, Odvárka David, Pavliš Petr, Růžička Kamil, Rybenský Pavel ml., Sedlák Petr, Šafránek Pavel, Štorek Michal, Uchytíl Luděk, Vacek Ladislav, Vašek Petr, Voda Petr, Vokáč Matěj, Voříšek Vlado

1993 Bor u Skutče, 2. až 16. července

Vedoucí tábora skautek	Hana Janderová
Vedoucí tábora skautů	Petr Vobejda
Zdravotník	Hana Adámková
Hospodář	Jiří Švec
Kuchařky	Květa Chaloupková, Ludmila Slabá
Činovníci	Milan Konečný, Pavel Rybenský, Vlado Voříšek

Adámková Hana ml., Albrechtová Jitka, Boušková Petra, Horáková Dana, Horáková Jana, Konečná Lada, Kopečná Petra, Kysilková Lucie, Machatová Radka, Minářová Jana, Novotná Milada, Roušarová Zdenka, Rybenská Zuzana, Saifrová Lucie, Sitařová Lenka, Štorková Zuzana, Chytilová Lenka, Vašková Pavlína, Vobejdová Lucie, Vodová Pavla, Vosmíková Martina
 Adámek Martin, Bača Ondřej, Bouška Jiří, Drdlík Martin, Dušek Milan, Jelínek Martin, Kalous Ondřej, Konečný Petr, Kopečný Martin, Korber Michal, Martínek Michal, Modráček Aleš, Novák Ladislav, Odvárka Stanislav, Růžička Kamil, Rybenský Pavel ml., Šafránek Pavel, Štorek Michal, Uchytíl Luděk, Vašek Petr, Vobejda Petr ml., Voda Petr, Zych Oleg, Žampach Václav

1994 Bor u Skutče, 2. až 16. července

Vedoucí tábora skautek	Helena Vobejdová
Vedoucí tábora skautů	Petr Vobejda
Zdravotník	Vlado Voříšek
Hospodář	Květoslava Chaloupková, Jiří Švec
Kuchařky	Květoslava Chaloupková, Ludmila Slabá
Činovníci	Hana Janderová, Radka Machatová, Milan Konečný
Ze Dvora Králové	Zdeněk Novák, Jiří Sucharda

Albrechtová Jitka, Boušková Petra, Dopisová Šárka, Horáková Jana, Libřická Zuzana, Maková Gabriela, Medunová Zuzana, Minářová Jana, Nosálová Alena, Novotná Markéta, Novotná Milada, Pavlíková Olga, Šalamounová Zuzana, Vašková Pavlína, Vodová Pavla, Vosmíková Martina
 Bureš Roman, Klinecký Jakub, Klinecký Jan, Kopečný Tomáš, Korber Michal, Martínek Michal, Nosál David, Novotný Přemysl, Růžička Kamil, Šafránek Pavel, Vašek Petr, Voda Petr, Zych Oleg, Žampach Václav
 Ze střediska Dvůr Králové: Antonín Miroslav, Krýkorka Pavel, Kulich Jiří, Pokorný Jakub, Pokorný Martin, Puš Michal, Puš Roman, Tomek Michal

1995 Bor u Skutče, 1. až 15. července

Vedoucí tábora skautek Hana Chmelíková

Vedoucí tábora skautů Petr Vobejda

Zdravotník Radka Machatová

Hospodář Květoslava Chaloupková, Jiří Švec

Kuchařky Květoslava Chaloupková, Ludmila Slabá

Činovníci Zdeněk Novák, Jiří Sucharda

Akrmanová Jana, Akrmanová Lenka, Boguajová Andrea, Boušková Petra, Burešová Gabriela, Dopisová Šárka, Hanáková Věra, Homoláčová Iveta, Homoláčová Lenka, Homoláčová Monika, Kembická Barbora, Libřická Zuzana, Machoňová Barbora, Němcová Petra, Novotná Markéta, Novotná Milada, Pavlíková Olga, Šalamounová Zuzana, Vašková Pavlína, Vodová Pavla, Vosmíková Martina, Zdražilová Zdenka

Bříza Zdeněk, Bureš Roman, Hampejs Radovan, Hampejs Roman, Hanák František, Hladký Martin, Hladký Petr, Klinecký Jakub, Kopečný Tomáš, Kučera Michal, Málek Ladislav, Martínek Michal, Mlynář Ondřej, Šafránek Pavel, Šalamoun Jan, Voda Petr, Vosmík Jakub, Zych Oleg, Žampach Václav, Žejdlík Lukáš

Ze střediska Dvůr Králové: Antonín Filip, Antonín Jakub, Bartoš Michal, Janoušek Pavel, Krikorka Pavel, Kulich Jiří, Pokorný Jakub, Pokorný Martin, Puš Michal, Puš Roman, Rejtárek Jiří, Švorc Martin

1996 Bor u Skutče, 29.června až 13. července

Vedoucí tábora skautek Helena Vobejdová

Vedoucí tábora skautů Petr Vobejda

Zdravotník Radka Machatová

Hospodář Jiří Švec

Kuchařky Květoslava Chaloupková, Ludmila Slabá

Činovníci Milan Konečný

Akrmanová Lenka, Akrmanová Jana, Boguajová Andrea, Boušková Petra, Dopitová Iva, Dopitová Šárka, Hladká Marie, Hladká Pavla, Homoláčová Iveta, Homoláčová Lenka, Homoláčová Monika, Horáková Jana, Libřická Zuzana, Machoňová Barbora, Machoňová Kateřina, Málková Lenka, Mrázková Lucie, Nekvindová Lucie, Nekvindová Markéta, Němcová Petra, Novotná Markéta, Novotná Milada, Pavlíková Olga, Ruprechtová Jana, Šalamounová Zuzana, Vašková Pavlína, Vodová Pavla, Vosmíková Markéta, Zdražilová Kristýna, Zdražilová Zdena, Zlesáková Markéta, Zlesáková Michaela

Bříza Zdeněk, Hampejs Radovan, Hampejs Roman, Hanák František, Hladký Martin, Hladký Petr, Korber Jakub, Korber Michal, Lauš Vojtěch, Málek Ladislav, Málek Zdeněk, Martínek Michal, Mášek Michal, Novotný Martin, Ruprecht Martin, Šafránek Pavel, Šalamoun Jan, Vosmík Jakub, Zych Oleg, Žampach Václav

1997 Bor u Skutče, 28.června až 12. července

Vedoucí tábora skautek	Radka Machatová
Vedoucí tábora skautů	Petr Vobejda
Zdravotník	Martin Hladký
Hospodář	Květoslava Chaloupková
Kuchařka	Ludmila Slabá
Činovníci	Jiří Sucharda, Petr Voda, Vlado Voříšek, Helena Vobejdová

Akrmanová Šárka, Akrmanová Lenka, Boušková Petra, Dopitová Ivana, Dopitová Šárka, Hladká Marie, Hladká Pavla, Homoláčová Iveta, Homoláčová Lenka, Homoláčová Monika, Horáková Jana, Machoňová Bára, Machoňová Kateřina, Němcová Petra, Novotná Markéta, Novotná Milada, Pavlíková Olga, Ruprechtová Jana, Šalamounová Zuzana, Vašková Pavlína, Vodová Pavla, Vosmíková Martina, Zdražilová Kristýna, Zdražilová Zdenka, Zlesáková Markéta, Zlesáková Michaela.

Bříza Zdeněk, Dalecký Vojtěch, Drahoš Adam, Hanák František, Hampejs Radovan, Hampejs Roman, Hladký Petr, Homolka Vojtěch, Lauš Vojtěch, Málek Zdeněk, Martínek Michal, Nekuda René, Osmík Jakub, Osmík Jan, Ruprecht Martin, Růžička Kamil, Semerád Jan, Šafránek Pavel, Šulc Marek, Vašek Petr, Zych Oleg

Ze střediska Dvůr Králové: Janoušek Pavel, Janoušek Tomáš, Jeřábek Jakub, Puš Michal, Puš Roman, Rejtárek Jiří

1998 Bor u Skutče, 4. až 18. července

Vedoucí tábora skautek	Radka Machatová
Vedoucí tábora skautů	Petr Vobejda
Zdravotník	Martin Hladký
Hospodář	Radka Machatová
Kuchařka	Ludmila Slabá
Činovníci	Kamil Růžička, Petr Vašek, Helena Vobejdová

Boušková Petra, Hladká Pavla, Hladká Marie, Homoláčová Iveta, Homoláčová Lenka, Homoláčová Monika, Horáková Jana, Němcová Petra, Novotná Markéta, Ruprechtová Jana, Šalamounová Zuzana, Vašková Pavlína, Vodová Pavla, Vosmíková Martina, Zdražilová Kristýna, Zdražilová Zdena, Zlesáková Michaela, Zlesáková Markéta

Adámek Petr, Adámek Radek, Bříza Zdeněk, Cempírek Lukáš, Dalecký Vojtěch, Drahoš Adam, Dvořák Josef, Hampejs Radek, Hampejs Roman, Hanák František, Hladký Petr, Homolka Vojtěch, Jůn Pavel, Kadaník Jakub, Málek Zdeněk, Martínek Michal, Mášek Michal, Nekuda René, Ruprecht Martin, Rys Jaroslav, Šafránek Pavel, Švec Radek, Trocha Vojtěch, Vít Zdeněk, Vosmík Jakub, Vosmík Jan, Zohorna Jan, Zych Oleg, Žampach Václav

1999 Bor u Skutče, 3. až 17. července

Vedoucí tábora skautek	Radka Machatová
Vedoucí tábora skautů	Petr Vobejda
Zdravotník	Kamil Růžička
Hospodář	Radka Machatová
Kuchaři	Ludmila Slabá, Jan Rejtárek

Boušková Petra, Hladká Pavla, Homoláčová Iveta, Homoláčová Lenka, Homoláčová Monika, Kropáčková Adéla, Němcová Petra, Pavlíková Olga, Vašková Pavlína, Vosmíková Martina, Zdražilová Kristýna, Zdražilová Zdenka, Adámek Petr, Bříza Zdeněk, Burýšek Jiří, Dalecký Vojtěch, Daněk Lukáš, Daněk Ondřej, Drahoš Adam, Dvořák Josef, Hanák František, Homolka Vojtěch, Horák Radek, Horák Patrik, Jehlička Vojtěch, Kadaník Jakub, Lukášek Petr, Málek Zdeněk, Mášek Michal, Matěj Lukáš, Mošner Jiří, Mošner Václav, Rejtárek Jan ml., Rejtárek Jiří, Rejtárek Pavel, Remsa Petr, Šulc Marek, Švec Radek, Trocha Adam, Trocha Vojtěch, Vobejda Václav, Vosmík Jan

2001 Bor u Skutče, 30.června až 14. července

Vedoucí tábora skautek	Radka Machatová
Vedoucí tábora skautů	Martin Hladký
Zdravotník	Petr Voda
Hospodář	Radka Machatová
Kuchař	Blanka Faltysová, Petr Voda
Činovníci	Ludmila Dalecká, Radek Hampejs, Petr Hladký, Kamil Růžička, Petr Vašek, Oleg Zych, Václav Žampach

Baumová Kristýna, Burýšková Jana, Dalecká Monika, Doležalová Tereza, Hladká Marie, Hladká Pavla, Homoláčová Iveta, Homoláčová Monika, Janáčková Kateřina, Kropáčková Adéla, Málková Marcela, Moučková, Nasirová Daniela, Pavlíková Olga, Procházková Stanislava, Smékalová Kristýna, Sodomková Veronika, Zdražilová Kristýna, Adámek Petr, Adámek Radek, Adamík Michal, Bříza Zdeněk, Burýšek Jiří, Dalecký Vojtěch, Daněk Lukáš, Daněk Ondřej, Drahoš Adam, Dvořák Josef, Hintnaus Libor, Homolka Vojtěch, Jehlička Vojtěch, Kadaník Jakub, Kyncl Vojtěch, Lukášek Petr, Málek Zdeněk, Mášek Michal, Mošner Jiří, Mošner Václav, Rejtárek Jan, Rejtárek Jiří, Rejtárek Pavel, Sodomka Jan, Sodomka Martin, Sodomka Pavel, Švec Marek, Švec Ondřej, Trocha Vojtěch, Zástěra Vojtěch.

2002 Bor u Skutče, 29. června až 13. července

Vedoucí tábora skautek	Radka Machatová
Vedoucí tábora skautů	Martin Hladký
Zdravotník	MUDr. Marie Hlaváčková, Ludmila Dalecká
Hospodář	Radka Machatová
Kuchař	Petr Voda, MUDr. Marie Hlaváčková
Činovníci	Zdeněk Bříza, Radovan Hampejs, Petr Hladký, Tomáš Jírů, Michal Martínek, Oleg Zych

Baumová Kristýna, Bíšková Veronika, Dalecká Ludmila, Hladká Marie, Hladká Pavla, Hlaváčková Kateřina, Kropáčková Adéla, Laušová Iveta, Lukášková Martina, Vomáčková Nikol,
 Adámek Pavel, Adámek Radek, Dalecký Vojtěch, Daněk Lukáš, Daněk Ondřej, Drahoš Adam, Drábek Martin, Homolka Vojtěch, Hyrš Martin, Jehlička Vojtěch, Kadaník Jakub, Málek Zdeněk, Mošner Jiří, Mošner Václav, Odvárka Ondřej, Odvárka Vojtěch, Ročňák Filip, Salášek Jakub, Sodomka Martin, Sodomka Pavel, Trocha Vojtěch, Vašek Vojtěch

2003 Slávkova Hůrka 28. června až 12. července

Vedoucí tábora skautek	Radka Machatová
Vedoucí tábora skautů	Martin Hladký
Zdravotník	MUDr. Marie Hlaváčková, Ludmila Dalecká
Hospodář	Radka Machatová
Kuchaři	Ludmila Slabá, MUDr. Marie Hlaváčková, Eva Trochová
Činovníci	Adam Drahoš, Stanislav Havel, Vojtěch Homolka, Tomáš Jírů, Zdeněk Málek

Baumová Kristýna, Bíšková Veronika, Čejková Alžběta, Dalecká Ludmila, Havlová Kateřina, Hladká Marie, Hladká Pavla, Hlaváčková Kateřina, Laušová Iveta, Lidmilová Veronika, Lukášková Martina, Malá Miriam, Procházková Michaela, Procházková Stanislava, Zelenková Anna, Zelenková Marie
 Adámek Pavel, Adámek Radek, Dalecký Vojtěch, Daněk Lukáš, Daněk Ondřej, Drábek Martin, Havel Petr, Hyrš Martin, Jehlička Vojtěch, Kadaník Jakub, Kolbaba Dominik, Kolbaba Petr, Lukášek Petr, Mošner Dominik, Mošner Jiří, Mošner Václav, Odvárka Ondřej, Salášek Jakub, Sodomka Pavel, Šotola Pavel, Štorek Jiří, Švec Ondřej, Švec , Trocha Adam, Trocha Vojtěch, Vašek Vojtěch

SLOVO NA ZÁVĚR

Sestry a bratři, milí přátelé,

knížka, kterou jste právě dočetli, oslavuje 85. výročí založení skautingu v Hlinsku. Dílko vznikající téměř rok má jeden velký cíl.

Naše středisko je totiž, z pohledu lidského života, úctyhodný kmet. Je tak staré, že téměř nikdo nepamatuje jeho zrození a nežijí ani zakládající členové.

Bratr Kamil na začátku svého příspěvku napsal, že „současné dění plodí historii.“ K této myšlence přidávám svoji: „Nezaznamenané současné dění je historií, která zemřela s těmi, kdo ji prožili.“ Almanach tak rozsáhlý jsme vydali proto, že u příštích kulatých narozenin našeho střediska by se nemuselo shromáždění tolika historického materiálu zdařit.

Náš veliký dík patří bratru Milanu Hájkovi, městskému kronikáři, za vyhledávání nejstarších pramenů o hlinecké skautské historii, a bratru Otakaru Volejníkovi, který nalezeným střípkům minulosti dal ucelenou podobu v textu. Je možné, že po letech se tento almanach stane jediným zdrojem informací o prvních krocích hlineckých kluků a děvčat po skautské stezce.

Původní skautské prameny se nezachovaly. Jednotlivé kroniky, deníky a jiné písemnosti, jakož i vlejky, fotografie atd., pečlivě opatrované nejaktivnějšími členy, byly zabaveny těmito členům při jejich perzekuci v padesátých letech a skončily v bezedných archivech Státní bezpečnosti či byly zlikvidovány. Tímto paradoxem dějin jsme přišli o cenné dokumenty zachycující jedinečné oddílové tradice. Pokud dnes nějaké písemnosti existují, pak jsou v soukromých rukou dědiců tehdejších členů a jejich dohledání je rovněž beznadějně.

Děkuji všem, kteří ke vzniku almanachu přispěli svým dílem. Děkuji paní Aleně Homolkové za přepis většiny textů, bratru Janu Korbelovi – Dagovi, místopředsedovi Okresní rady Junáka, za přístup ke zdroji elektrické energie na táboře na Slávkově Hůrce, kde vznikla konečná podoba almanachu, Ovemu za donášení stravy z táborové kuchyně až na pracovní stůl a všem účastníkům tábora za shovívavost nad mou neúčastí na táborovém programu po dobu práce na textech, svému bratru Ing. Vlastimilu Jírů za půjčení přenosného počítače a všem sponzorům, kteří přispěli na vydání tohoto almanachu nebo kteří skautskou činnost v Hlinsku finančně či materiálně podporují.

jménem autorů a realizačního týmu

Tomáš Jírů

červenec 2003

Almanach k 85. výročí skautingu v Hlinsku v Č.

Redakční tým:

Autoři: Petr Adámek, Ludmila Dalecká, Martin Hladký, Vojtěch Homolka,
Tomáš Jírů, Radka Machatová, Zdeněk Málek, Lucie Mošnerová, Kamil
Růžička, Otakar Volejník

Fotografie: Ing. Markéta Jírů a archiv Hany Chmelíkové – Janderové, Martina
Hladkého a Otakara Volejníka a Kronika družiny Kamzíků

Kresba lodi May Flower: Vojtěch Trocha

Přepis textů: Alena Homolková, Tomáš Jírů

Redigoval: Tomáš Jírů

Kalendárium, statistiky členů střediska a účastníků táborů a kapitoly o historii
skautingu na hlinecku sestavil: Otakar Volejník

S použitím: Skautský oddíl - V. Břicháček - 1992

Cestou k pramenům - kolektiv - 1994

Almanach k 20. výročí hlineckého skautingu - 1938

Protokoly Místního sdružení 1933 - 1938

Výpisky městského kronikáře Milana Hájka

Vydal: Junák, svaz skautů a skautek ČR, středisko Hlinsko v Čechách, ev. č.
53103

Tisk: Grafies v.o.s., tiskárna Hlinsko

Náklad: 500 výtisků

Vyšlo v srpnu 2003

Fotografie:

1. Okresní jamboree v Heřmanově Městci (1991) – nástup zástupců hlineckého střediska
2. Okresní jamboree v Heřmanově Městci (1991) – hlídka světlušek plní úkol Svojsíkova závodu – stavba stanu na čas
3. Jedny z prvních světlušek po roce 1989 na výpravě do Lázní u Hlinska (1990)
- 3a. Družina Kamzíků ještě před vznikem družiny Muflonů (1990)
4. Tábor v Šiškovcích (1991) – karneval
5. Tábor v Šiškovcích (1991) – hygiena
6. Tábořiště v Boru u Skutče – tábor chlapců (1992)
7. Tábořiště v Boru u Skutče – tábor chlapců (2002)
8. Tábořiště v Boru u Skutče – tábor děvčat (1992)
9. Tábořiště v Boru u Skutče – tábor děvčat (2002)
10. Účastníci prvního tábora v Boru u Skutče (1992)
11. Zářící obličej skautek a vůdkyň po složení skautského slibu (1994)
12. Světlušky a skautky chystají večeři na dvoudenní výpravě na Staré Ransko (1994)
13. Hlinecké sestry na Skautských dnech ve Skutči (1995)
14. Trojrozměrná brána do tábora v Boru u Skutče
15. Stavba týpý je náročná, ...
- 16....odměnou je pohled na týpý osvětlené ohněm uvnitř
17. Návštěvy v táboře – kardinál Miloslav Vlk a P. Ladislav Hojný (2001)
18. Návštěvy v táboře – písničkářka Eva Henychová

19. „Den v táboře Junáků“ – rodiče našich dětí hrají náročnou hru „Trifidy“
20. Táborový den začíná vztyčením státní vlajky za zpěvu Junácké hymny
21. Smečka hladových vlčat
22. Tyrolský dům u Slatiňan – polní mše
23. Skautská humanitární akce Kapka – nejprve umyjeme skla...
- 24....a potom vybereme příspěvek a předáme informační letáček Nadace pro transplantaci kostní dřeně
25. Skautský domov v ulici Nad Parkem, fotografie původního skautského domu v Olšinkách (dnes ledová plocha zimního stadionu) se nedochovala.
26. Skautský domov „nafukovací“ – může v něm přespát přes 80 nocležníků
27. Skautský domov hostil volební sněm Okresní rady Junáka (1996)
28. Bez obětavé práce mladých brigádníků bychom skautský domov neopravili – bratr Vlk míchá maltu ve dvou kolečkách najednou (2002)
29. Generální oprava skautského domova – bratři Sokolík a Tygr trhají prkna na půdě kvůli položení nové tepelné izolace stropů kluboven (2002)
30. Generální oprava skautského domu – stavba nové klubovny „Čtyřky“ (2002)
31. Skautský dům - výzdoba kluboven
32. Skautský dům - výzdoba kluboven
33. Nejstarší hlinecká skautka Fanyňka Skřápková (95 let) mezi „mladíky“ sestrou Evou Polanskou a bratrem Otakarem Volejníkem při oslavách 85. let hlineckého skautingu (2003)
34. Bratr Petr Hájek – Balů předává vůdci střediska Martinu Hladkému Medaili díků (2003)